

Elanu velika plaketa občine Radovljica

Na slavnostni seji občinske skupščine ob počitvi občinskega praznika občine Radovljica so v soboto, 5. avgusta 1989, v osnovni šoli Antona Tomaža Linharta podelili letošnja občinska priznanja. Najvišje občinsko priznanje — Veliko plaketo občine Radovljice — je prejel naš kolektiv.

V obrazložitvi je med drugim rečeno:

»ELAN se je iz skromnih začetkov razvil v enega od vodilnih svetovnih proizvajalcev smuči, športnega orodja, čolnov in jadralnih letal. Lani je z okoli 1300 delavci, kar je predstavljalo 12,4 odstotka vseh zaposlenih v gospodarstvu občine, ustvaril 22 odstotkov celotnega prihodka občine, 33 odstotkov dohodka, 62 odstotkov akumulacije, 37 odstotkov izvoza, 52 odstotkov konvertibilnega izvoza... V delovni organizaciji so že zelo zgodaj spoznali, da je za razvoj nujno sodelovanje s tujo konkurenco in vključevanje v mednarodno tržišče, danes pa je z 28 milijoni dolarjev konvertibilnega izvoza eden največjih izvoznikov, ki za razliko od mnogo drugih vse izdelke proda po svetovnih cenah.«

V imenu kolektiva je priznanje prevzel predsednik delavskega sveta tov. Vinko Selčan, ki se je za priznanje zahvalil z besedami: »V imenu DO Elan se zahvaljujem skupščini občine za podeljeno priznanje, katero nam veliko pomeni, obenem pa nas zavezuje k nadaljnjim doseganjem zastavljenih ciljev. Hvala.«
Tone Jošt

SKUPŠČINA OBČINE RADOVLJICA

Na podlagi 8. člena Odloka o priznanjih občine Radovljica (Uradni vestnik Gorenjske, št. 13/83 in 27/83) in sklepa 25. seje zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora z dne 28. junija 1989

podeljuje

VELIKO PLAKETO

OBČINE RADOVLJICA

Tovarni športnega orodja Elan

za dolgoletno uspešno gospodarjenje, ustvarjalno razvojno delo in velik prispevek k razvoju smučarskega športa.

PRESEDNIK ZSD:
Franc Markelj

PRESEDNIK ZRS:
Ludvik Kerčmar

PRESEDNIK DPZ:
Justin Zorkar

Radovljica, 5. avgusta 1989

PRESEDNIK SKUPŠČINE OBČINE:
Marko BEZJAK, dipl. ing.

Prodajna konferenca s kupci elanovih smučič

V času od 16.—18. 9. 1989 smo pripravili prodajno konferenco z našimi kupci z vsega sveta. Konference se je udeležilo 33 predstavnikov iz 14 držav. Prvič v zadnjih letih smo prodajno konferenco preselili izven ožjega območja Begunj oz. Bleda. Osnovni namen, zaradi katerega smo letos konferenco izvedli v Puli, je bila predstavitev modrega programa in charterja. Na drugi strani pa smo želeli s spremembo kraja razbiti monotonost pri naših letnih srečanjih. Kupci so pokazali veliko zanimanje za naše jadrnice in motorne jahte in pohvalili kvaliteto izdelanih plovil. Testne vožnje in regata »Elan Cup« so veliko prispevali k ugodnemu počutju naših gostov.

Sama konferenca je bila razdeljena na tri področja in sicer:

— v produktno-tehnični

del, kjer smo predstavili novo kolekcijo smučič, palic in snowboardov za sezono 1990/91;

— prodajno-komercialni del, v katerem smo predstavili prodajno politiko za sledeče leto, način rezervacij pri naročanju smučič standardne kolekcije in posebnih izvedb in pogoje za posebne izvedbe. Kupci so podali poročila s posameznih tržišč in predstavili svoje dejavnosti in primerjavo s konkurenco.

— marketinško-propagandni del, v katerem smo predstavili marketinško strategijo za obdobje 1990—1994, propagandne aktivnosti za sledečo sezono in pripravljene video materiale. Posebej smo predstavili novosti v Elanovem tekmovalnem teamu in dosedanje promocijske aktivnosti s Stenmarkom in Križajem.

Predstavniki firme »Reh-

band« nam je predstavil proizvodni program posebnih izdelkov, ki se uporabljajo za preprečevanje poškodb pri različnih športih — tudi pri smučanju.

Za konec smo pripravili modno revijo z novo kolekcijo Elanovih tekstilnih izdelkov in modnih dodatkov.

V materialih za udeležence konference smo pripravili posebno anketo, s katero smo želeli ugotoviti, kakšno je njihovo mnenje o medsebojnem sodelovanju s posameznimi oddelki in službami v Elanu. Rezultati ankete in podani predlogi so pokazali, da so naši kupci zadovoljni z dosedanjim sodelovanjem, na nekaterih področjih pa bo potrebno to sodelovanje še izboljšati. Zato so podali tudi nekaj predlogov, od katerih je prav gotovo pomemben tisti o spremembi delovnega

časa. Menim, da smo s prehodom na nov delovni čas in uvedbo dežurstva v oddelku izvoza ta problem ustrezno rešili.

Splošno mnenje med kupci potrjuje naše prepričanje, da je na svetovnem trgu mogoče prodajati le najkvalitetnejši proizvod, pri čemer na prvo mesto postavljajo image izdelka in njegovo uveljavitev pri končnem potrošniku. Predstavljeni proizvodni program za sledečo sezono je dobra osnova za premagovanje težav na svetovnem tržišču, saj je splošno znano, da so najpomembnejša tržišča že prenatrpana z zimskošportnimi proizvodi. Prav vsi pričakujemo in upamo, da bomo imeli normalno zimo, ki bi delno rešila problem zaloga pri prodajalcih zimskošportnih proizvodov.

Silvo Poljanšek

Elan 43 RACING

Že od prvih začetkov proizvodnje plovil v Elanu se vzporedno pojavljajo tudi ambicije, da bi Elanova plovila dokazala svoje kvalitete tudi na tekmovanjih. Tradicija dobrih uspehov Elanovega vodno-smučarskega kluba in izjemnega uspeha jadrnice Gringo (E 31) na svetovnem prvenstvu 3/4-tonceve pred leti sta olajšala odločitev, da v letu 1989 izdelamo tudi tekmovalno jadrnico na osnovi serijskega modela E 43.

Elan 43 R je bila konstruirana po smernicah teama J & J Desing, narejena pa v obratih Elana v Begu-

njah. Osnovni elementi (trup, paluba) jadrnice so enaki kot pri serijskih jachtah E 43, dodana pa je tekmovalna oprema (elektronika, krmilo, kobilica, jadra, jambor).

E 43 R ima seveda vse potrebne ojačitve (karbonska vlakna), ki jadrnici dajejo varnost in zanesljivost tudi v najtežjih vremenskih pogojih. Vremenske razmere na regatah so zelo spremenljive. Skrajnosti sta brezvetrje in orkanski veter. V vseh situacijah pa se je Elan 43 R izkazala kot plovilo z izjemnimi manevrskimi sposobnostmi ob istočasni stoodsto-

Krmarja Dušan Puh in Ingemar Stenmark

Osvojeni pokali z jadrnico Elan 43 R

tni varnosti in zanesljivosti.

Elanov namen pri izdelavi tekmovalne jadrnice pa ni bil le, da bi dosegli vrhunske tekmovalne uspehe. Želeli smo ugotoviti, kako standardni materiali, konstrukcijske rešitve in oprema prenašajo izjemno težke razmere, pridobljene izkušnje pa bomo lahko koristno uporabili pri naših standardnih jachtah.

REZULTATI:

piranski trikotnik, 11. 6. 1989 — 1. mesto absolutno, 1. mesto v kategoriji;
Milje—Portorož—Milje, 17. 7. 1989 — 1. mesto absolutno, 1. mesto v kategoriji;

Monfalcone—Umag—Monfalcone — 1. mesto absolutno, 1. mesto v kategoriji;

Aegean Sailing week—Greece, 12.—25. 7. 1989 — 2. mesto v kategoriji;

Ionian Sailing week—Greece, 6.—12. 8. 1989 — 1. mesto absolutno, 1. mesto v kategoriji;

Lenarčičeva regata — 1. mesto absolutno, 1. mesto v kategoriji;

Lignano—Portorož—Lignano — 3. mesto absolutno, 3. mesto v kategoriji;

Pokal Barona Befielda — 3. mesto absolutno, 1. mesto v kategoriji;

Elan 43 R

Tržaški zaliv — 3. mesto absolutno, 1. mesto v kategoriji;

Galiola — 3. mesto absolutno, 1. mesto v kategoriji;

Barcolana (Trst) — 7. mesto absolutno, 1. mesto v kategoriji;

Serijsa uspešnih nastopov bo morda zasenčila nekatere uvrstitve, ki jih zato poudarjam kot enkratne dosežek. Velja omeniti predvsem drugo mesto v kategoriji na regati Aegean Sailing Week. Za to regato je značilno, da poteka od Aten do otoka Krete in nazaj. Večdnevno nepretrgano jadrnanje po dokaj odprtem Egejskem morju zahteva izkušeno posadko in krmarje z izjemnimi sposobnostmi. »MALTEMI«, veter, ki piha s kopnega in je po smeri podoben naši burji, je bil ves čas regate močan, tako da je precej jadrnic na tej regati moralo odstopiti. Na tako dolgi navigacijski regati pa je poleg posadke in jadrnice pomemben še psihološki moment. Drugače rečeno, posadka ima morja, vetrov, skromne hrane in slabe postelje »poln kufer«, zato je potrebna velika mera ugra-

nosti, da tako regato uspešno končaš. V ilustracijo naj povem, da je imela zmagovalna barka na tej regati »The Big Greek Machine« ves čas v spremstvu motorno ladjo, na kateri so ji kuhali in lajšali samotne ure na morju.

Druga regata, za katero pa gre spet izjemno pohvaliti našo ekipo, pa je Barcolana, ki se odvija v Tržaškem zalivu. Ta regata je najbolj množična regata v Sredozemskem morju, tako da je bilo letos prijavljenih 870 jaht. Ker je ta regata sorazmerno kratka (najboljši potrebujejo le uro in pol), je zelo pomemben sam štart, kajti slab štart pomeni nenehno prehitavanje jaht, ki so sicer slabše, a so v boljšem položaju.

Na letošnji Barcolani smo imeli z našo E 43 R dober štart in jadrnanje s špinakerjem pri vetru 8 boforov je bilo bolj podobno konjski ježi. Po prvi boji, ko je bilo treba začeti jadrati proti burji, pa je prišlo do izraza krmarjenje večine, saj smo z lahkoto prišli kot vodilni v kategoriji do ciljne linije. Pred ciljno linijo pa je naša E 43 R, s pomočjo malce sreče, pred 5.000 zbranimi gledalci na obali, prehitela lanskoletno zmagovalno jadrnico URAGAN. Boljšega zaključka letošnjih regat nismo mogli pričakovati, vendar kot pravijo: »Saj ni res, pa je«.

Na koncu, vendar ne nazadnje pa gre omeniti še dejstvo, da obstajajo določene možnosti, da bi lahko vsako leto nekaj tekmovalnih jadrnic E 43 prodali. Seveda se takoj postavlja vprašanje prezasedenosti kapacitet v Elanu.

V zadnjih štirih mesecih smo z našo jadrnico E 43 R tako posegli na nekatera nova področja (regatno jadrnanje), kar bo v prihodnosti medijsko lahko še zanimivo.

Miran Lakota

Ryon AB je kupil firmo Pelan AB Sweden

Zelo topli in s tem za celotno smučarsko branžo zelo neugodni zimi sledi zelo lepo sončno poletje. Kakor da se ponavljajo vremenske razmere iz leta 1988 in še dodatno zaostreje položaj proizvajalcev zimske športno-rekreativne opreme.

Upam, da ste prijetno dopustovali in si nabrali dovolj novih moči, da se družno upremo težavam, ki bodo v letošnjem in naslednjem letu verjetno še precej hujše, kot smo si predstavljali še pred nekaj meseci.

V zadnjih Smučinah smo vas seznanili s prizadevanji za reorganizacijo firme Ryon AB ter o skupnem nastopu z Alpino na danskem, groenlandskem in islandskem tržišču, tokrat pa vam želimo sporočiti radostno vest, da smo po daljših pogajanjih uspeli kupiti firmo Pelan AB Sweden. Gotovo se sprašujete, zakaj smo se za to odločili in kaj od tega pričakujemo.

Pelan AB je ena redkih firm v naši branži, ki bo poslovno leto 1989, prav tako kot preteklo leto, uspešno zaključila. Ob dejstvu, da je po grobi oceni danes preko 90 % firm v tej branži na robu likvidnosti in pod vprašajem obstoja, pa firma Pelan skuša večati svoj delež na tako zoženem tržišču in obdržati dosedanje profitno stopnjo. K tem prizadevanjem ji zaenkrat lahko samo čestitamo in zaželimo uspešno nadaljevanje začete delo pri doseganju načrtanega plana in programa za leto 1989.

Sama firma se nahaja v Južni Švedski, v njej je zaposlenih 9 delavcev, v progra-

mu pa ima zastopstva za naslednje izdelke: alpske in tekaške čevlje Alpina, smučarske palice Komperdell, tekaške vezi Rottafella, smučiči tipa telemark Asnes, Lowe planinske in camping nahrbtnike ter planinsko obleko, potapljaško opremo Camaro, rekreativno planinsko obutev Walkabout, pribor in sani za rekreacijo ter trening smučarskega teka ob pomoči pasje vprege firme Fjellpulken.

Hiter uspeh firme Pelan AB je omogočil in je razviden iz naglega prodora in uspešnega poslovanja z vse večjim številom centralnih kupcev, področju zastopništva za Alpino, Rottafello, in Komperdell. V prejšnjih poročilih smo vam, upamo vsaj, dali dovolj celovit vpogled v težave, ki so zajele celotno svetovno tržišče ter v prizadevanja naših konkurentov, da bi se na tem tržišču čim bolj učvrstili.

S prejšnjimi poslovnimi potezami na tržiščih Danske, Groenlandije in Islandije ter s sedanjim nakupom firme Pelan se skušamo upreti tej ostri in neugodni konkurenci ter po odhodu Swixa v tem časovno in marketinško skoraj nepredvidljivem poslovnem položaju dokazati, da tudi v takih razmerah vidimo svojo perspektivo in uspešno prihodnost.

Prvi odmevi največjih poslovnih partnerjev so presemetljivo pohvalni in upamo, da bo bodoče skupno poslovanje Ryona in Pelana opravičilo tako naša kot njihova pričakovanja.

Iz navedenih podatkov je (Nadaljevanje na 4. strani)

INTERNAUTICA '89

11. oktobra letos se je pričel že drugi sejem Internautika v Celovcu. Kot lansko leto smo tudi letos predstavili našo ponudbo plovil. Predstavitev plovil je bila na dveh lokacijah. Motorne čolne je razstavljal naš zastopnik, usluge firme in Elan Charter pa smo predstavili posebej. Prvič letos smo skupaj s plovili delno predstavili tudi Elanovo kolekcijo oblačil za poletje 1990.

Upamo, da je naša predstavitev na Internautiki povečala interes za naša plovila v Avstriji, predvsem pa v koroški in štajerski regiji. To bo tudi eden izmed dejavnikov, ki pospešujejo gospodarsko integracijo področja Alpe-Jadran in vključevanje le-tega v Zahodno Evropo.

Miran Lakota

Ulica pridnih — ob petstoti jadrnici Elan 33

Prenovljena športna prodajalna v Begunjah

Predsednik DS Vinko Selčan je prerezal otvoritveni trak

V petek, 11. avgusta 1989, smo slovesno odprli prenovljeno tovarniško prodajalno v Begunjah.

Slavnostni govornik je bil predsednik poslovodnega odbora Uroš Aljančič, otvoritveni trak pa je prerezal predsednik delavskega sveta Vinko Selčan.

Renovacija prodajalne po zamislih arhitektke Amalije Venturini iz Ljubljane, ki je izdelala projekt notranje opreme, in Arhitekt biroja iz Kranja, ki je izdelal projekt arhitekture in instalacij, je trajala dobre 3 mesece.

Izvajalci del so bili: SGP Gorenje Radovljica (gradbena in obrtniška dela), Mizar-

stvo Vič (notranja oprema) in IMP Ljubljana (instalacije).

Skupna površina prodajalne se je glede na prvotno povečala za 50 %, sama prodajna površina za tretjino, pridobili pa smo prostor za nujno potrebno skladišče, tako da je površina prenovljene prodajalne naslednja:

- prodajni prostor 550 m² (prej 413)
- skladiščni prostor 168 m² (prej 25)
- ostali prostori (pisarne, montaža, garderobe, sanitarije) 94 m² (prej,99)
- skupna površina 812 m² (prej 537).

Število prodajnih oddel-

(Nadaljevanje s 3. strani)

moč razbrati, da smo trenutno edina firma na Švedskem, ki ima možnost zadovoljiti kupca v tako imenovanem **paket programu**, tako na bazi programa Select kot tudi v smučarskem programu, zlasti v tekaškem delu (kjer imamo vse od smuči, palic, vezi čevljev, očal, smučarskih kombinezonov, maž do ostalega pribora za smučarski tek), medtem ko nam v alpskem delu manjkajo le vezi, a menimo, da bomo v prihodnosti rešili tudi to, če bo seveda obstajal interes in možnost.

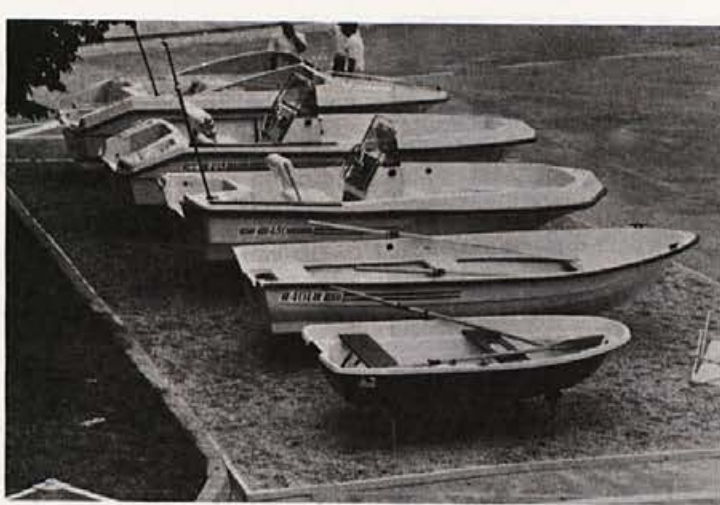
Na ta način smo prišli v položaj, da lahko naše poslovne partnerje-kupce naenkrat oskrbimo z večino potrebnega smučarskega programa in tako z eno izdabo in zmanjšanimi stroški nabave lažje oskrbimo svoje prodajalne in zadovoljimo svoje tržišče, kar postaja

vedno bolj pomembno v situaciji, ko stroški nabave in poslovanja nasploh v poslovanju naših poslovnih partnerjev dobivajo vse večji pomen. Pričakujemo, da se bo s tem naš položaj utrdil in da bo naša strategija, za katero smo ocenili, da je v sedanjem poslovanju edina pravilna, prišla še bolj do izraza.

Verjamemo, da ste iz navedenih podatkov dobili ohrabrujoč občutek, da ne glede na tople zime vsi skupaj lahko in **moramo** najti moč in možnosti, da bo naš Elan še naprej napredoval po poti, ki jo je začrtala generacija pred nami in ki obvezuje tako nas kot tudi generacije, ki bodo prišle za nami.

Prisrčno vas pozdravljamo z našim znanim sloganom **Z ELANOM ZA ELAN**

Nikola Sumina-Laufer

Razstava malih plovil — ob otvoritvi trgovine

kov se je s prejšnjih treh povečalo na pet, število zaposlenih pa s 17 na 22, s tem da smo vse na novo zaposlene v prodajalni poiskali izključno med že zaposlenimi v Elanu, tako da se zaradi razširitve prodajalne število zaposlenih ni povečalo.

Pričakujemo, da se bo letni promet s sedanjih 3,2 mio DEM povečal na 5,5 mio DEM, oz. za 55 %.

Proti koncu letošnjega leta bomo v prodajalni uvedli sodobno računalniško podprto spremljanje poslovanja, ki bo omogočalo tekoče dnevno količinsko-vrednostno spremljanje gibanja zaloga prodaje ter kodiranje po sistemu črtne kode.

Otvoritve, popestrene s priložnostno modno revijo Elanovih tekstilnih izdelkov, so se udeležili tudi predstavniki občinskih in medobčinskih upravnih organov, dobaviteljev, turističnih agencij, hotelov, novinarji in drugi.

V prvem tednu poslovanja smo kupcem poleg 10 % popusta nudili še sodelovanje v veliki nagradni igri z 20 bo-

Detajl s priložnostne modne revije

gatimi nagradami, med katerimi je bila prva čoln • T 401 L.

Ob uspešno zaključeni prenovi prodajalne bi se rad še enkrat zahvalil vodstvu in zaposlenim v vzdrževanju, vodji maloprodaje, poslovodji in prodajalcem.

Tone Jeglič

Nagradno žrebanje — srečo je »delil« 6 letni Gregor

ELAN®

Skladišče nevarnih snovi služi svojemu namenu

23. junij 1989 je bil za Elan, posebno pa za skladišnike surovin, pomemben datum. Tega dne je namreč izvajalec »PROGRES« iz Beograda predstavnikom Elana predal ključke objekta, ki ga je gradil od začetka oktobra. Skladišče nevarnih snovi smo lahko pričeli uporabljati. Že popoldne istega dne je sprejelo prve tone materialov, ki bodo odslej skladiščeni v tej stavbi. Spoznanje o potrebnosti takega objekta je bilo prisotno že vsaj deset let, vendar materialne možnosti podjetja niso dopuščale pričetka gradnje. Skoraj dve leti in pol pa je minilo od dokončne odločitve, da začnemo graditi prepotrebni objekt, do zaključka del in izdaje uporabnega dovoljenja.

Od sprejetja odločitve o gradnji spomladi 1987 do pričetka del je minilo dobro leto in pol. Zakaj? Priprava vseh objektov, od tehnološkega, organizacijskega, gradbenega do požarnovarnostnega, ni enostavna zadeva in zahteva precej časa. Za ta dela smo najeli strokovne organizacije izven Elana, vendar so za uspešno opravljeno delo potrebovale veliko sodelovanja Elanovih služb. Kljub temu glavne ovire niso bile tu, pač pa se je začelo zatikati pri finančnih sredstvih. Vemo, da je v teh kriznih časih tudi za investicijska sredstva velika stiska in to je predstavljalo tudi za Elan ze-

lo težko oviro. Mnogo naporov in časa je poteklo, preden je bila odstranjena tudi ta ovira in so lahko zaropotali gradbeni stroji.

Kako se je stvar razvijala v preteklosti?

V »romantičnih« časih konec petdesetih let, ko so nabavniki hodili še s kolesom po lake in topila, je zadostovala lesena baraka. Le-to pa je leta 1962 zamenjal prvi del zidane stavbe, ki smo jo z leti in večanjem potreb še dograjevali. To je kakih petnajst let nekako zadovoljevalo potrebam in tudi predpisom o hranjenju lakov, topil, kislin itd. Kasneje je stanje postajalo vse bolj kritično. Zaradi pretoka velikih količin materialov skozi skladišče in vse večjih zalog je uspešno delo postajalo vse težje. Zaradi prenatrpanosti in raznih drugih pomanjkljivosti pa je skladišče vse manj zadoščalo požarnim in ekološkim predpisom. Pritisk inšpektorjev za temeljito sanacijo stanja je bil vse večji. Grozilo je zaprtje objekta, to pa pomeni ustavitev večine proizvodnje v tovarni.

Problem smo začeli resno reševati in rezultat tega pristopa je pred nami.

To je stavba s 1000 m² površine, s 1062 paletnimi odlagalnimi mesti, nekaj poličnimi regali in posebnim pretakališčem. Razdeljena je na devet požarnih sektorjev, ki so ločeni z betonsko steno in pomičnimi vrati, ki se v pri-

meru požara sama zaprejo. Mreža gasilskih naprav pa omogoča učinkovito gašenje v vsakem sektorju posebej. Avtomatske lopute zagotavljajo dobro naravno prezračevanje, s tem pa je odstranjena nevarnost koncentracije kakršnihkoli nevarnih hlapov. Celotna stavba je zgrajena kot velika lovilna posoda, iz katere je onemogočeno iztekanje eventualno razlitih snovi v zemljo ali celo v bližnji potok. 144 paletnih odlagalnišč je rezerviranih za shranjevanje ostankov destilacije ipd. To je vsaj začasna rešitev, ker zaenkrat cela Slovenija ne pozna načina, kako bi se te snovi učinkovito in neškodljivo uničevale.

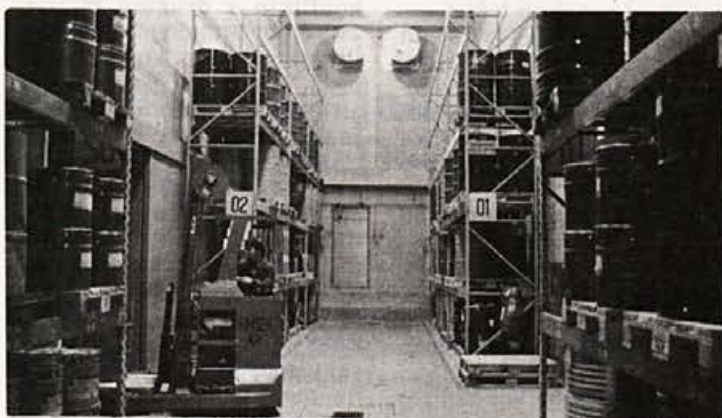
V zgradbi je poleg pomožnih prostorov še majhen laboratorij, v katerem bo potekala kontrola kakovosti prispelih materialov. Posebno

pridobitev pa pomeni črpalka za nafto, kjer se bodo oskrbovali z gorivom vsi viličarji brez nevarnosti razlivanja ob točenju.

Ker si v današnjih časih težko predstavljamo uspešno poslovanje brez ustrezne evidence, je seveda poskrbljeno tudi za to. Računalniško podprto upravljanje skladiščnega poslovanja omogoča popolnoma avtomatizirano vodenje poslovanja od evidence skladiščnih mest, njihovih lastnosti in stanja zasedenosti, predvsem pa omogoča racionalizacijo razporejanja materialov na skladiščna mesta in izdajanje vskladiščenih materialov po različnih kriterijih — predvsem po starosti.

Mislim, da smo glavne probleme na tem področju vsaj za nekaj let rešili.

Jože Dežman

Novo skladišče tekočin varno in praktično

Na svetovnem veslaškem prvenstvu na Bledu je bil Elan prisoten tudi z jadrnico Elan 43

V petek, 13. oktobra 1989 so Elan obiskali udeleženci seje mešane komisije za sodelovanje med Slovenijo in Bavarsko. Po razgovoru v sejni sobi, v katerem je predsednik PO tov. Uroš Aljančič po krajši predstavitvi Elana odgovarjal na vprašanja glede Elanovega nastopa na zahodnih tržiščih s poudarkom na prizadevanjih za povečanje Elanovega deleža na zahodnonemškem trgu, so si gostje z Bavarske z zanimanjem ogledali proizvodnjo.

Vodja bavarskega dela delegacije dr. Klaus Rauscher, sicer šef bavarskega državnega urada, in predsednik PO Uroš Aljančič

Kako uničiti motivacijo

Lewin: Če hočeš razumeti kako nekaj resnično deluje, poskusi to spremeniti.

Psihologi se vedno bolj pogosto znajdemo v situaciji, ko nas sprašujejo, kako izboljšati motivacijo delavcev. Pri tem kaj hitro pridemo do spoznanja, da kljub poznavanju različnih v svetu priznanih teorij na tem področju, naši predlogi, analize, opozorila ali mnenja ne dajejo pravih sadov. Namen tega sestavka je razmisliti o možnih ovirah v zvezi s tem problemom.

Osnovno trditev praktikov, da so teorije motivacije neustrezne, lahko brez težav zavržemo. Postavimo si nalogo, da hočemo uničiti motivacijo delavcev in upoštevajmo nekaj navodil iz motivacijskih teorij. Hitro bomo ugotovili, da nam »uspešnih« idej na tem področju ne manjka, pa tudi njihova realizacija ni posebno težka.

Oglejmo si nekaj tovrstnih izkušenj iz literature. Kanterjeva (1983) navaja naslednje recepte, s katerimi šef lahko duši motiviranost za kreativno delo svojih podrejenih.

1. Vsaka nova ideja »od spodaj« je sumljiva.
2. Sproščeno kritiziraj: pokaži kaj znaš in veljaš.
3. Vsako opozarjanje na probleme je znak neuspešnosti.
4. Obvladaj in kontroliraj situacijo.
5. Poskrbi, da informacije ne bodo prosto krožile.
6. Zadolži podrejene, da bodo čimprej izvajali tvoje odločitve.
7. Zavedaj se, da kot vodja veš že vse, kar je pomembno za delo.

Navedeni recepti zadevajo problem zadovoljevanja višjih potreb. Toda tudi s sistemom nagrajevanja lahko kaj hitro uničimo motivacijo za delo. Kot navaja Hamner (1975) do tega pride:

— Če delavci percipirajo, da plača ni povezana z uspešnim delovnim vedenjem. To vedenje seveda ne moremo reducirati le na količinski učinek.

— Če se ocenjuje sistem nagrajevanja kot nepravičen. Do tega sklepa pride človek tako, da primerja svojo plačo s plačami svojih sodelavcev ali pa s svojo plačo v prejšnjih obdobjih. Nestabilen denar in pogoste spremembe sistema nagrajevanja lahko samo izmalijo te ocene pravičnosti.

— Če nagrade izgubijo svoj prvotni namen. Na primer:

a) Plača se interpretira kot socialna podpora.

b) Visoka plača je lahko v konfliktu z drugimi motivi. To se pogosto dogaja v pogojih tekmovanja, ko z doseganjem lastne uspešnosti tako ali drugače škodimo ali oviramo druge pri doseganju njihovih ciljev.

c) Plača dokaj hitro ogroža človekovo samospoštovanje. Znano je, da se 90 % ljudi šteje za nadpovprečne. Ni sistema nagrajevanja, ki bi bil s tega vidika zadovoljiv. Zato je očitno, da mora naše samospoštovanje temeljiti na manj majavih temeljih, kot je plača.

Kakor vidimo, sistemskih in individualnih faktorjev, ki rušijo motivacijo, ne manjka. Kaj lahko naredimo, da bodo ti negativni faktorji čimmanj prišli do izraza? Predvsem se moramo zavedati asimetrije, da z »recep-

ti« lahko dokaj uspešno porušimo motivacijo, medtem ko za ustvarjanje pozitivne motivacije v načelu še tako dobri recepti niso dovolj. Bolj se bomo morali poglobiti v okoliščine, ki vplivajo na motivacijo in uvideti, da pot od motivacijskih principov do praktičnih ukrepov zahteva kreativno delo vseh, ki imajo s tem problemom kaj opravka.

Na tem mestu se zdi koristno opozoriti na naslednje:

1. Motivacija za delo je v bistvu nestabilno stanje. Vsakomur je jasno, da avtomobil ne bo leta in leta vozil brez servisa, manj pa je jasno, da je tudi motivacija ljudi potrebno kontinuirano vzdrževati. V zvezi s tem se vsiljujejo naslednje asociacije:

— Vzdrževanje motivacije mora biti, kot vsako vzdrževanje, planirano. Na motivacijo največkrat pomislimo, ko nekaj ne gre v redu. Takrat so ponavadi možnosti za reševanje problema precej zožene in dražje.

— Za pravilno in ekonomično servisiranje avtomobila niso dovolj le delovne izkušnje mehanika, temveč ne gre brez navodil proizvajalcev, ki temeljijo na raziskavah. Analogno lahko rečemo, da tudi za vzdrževanje motivacije v večini primerov ne zadostujejo le delovne izkušnje vodstvenega kadra.

2. Reševanje motivacijskih problemov je delikatno delo, pri katerem so nenehno prisotne možnosti nesporazumov in konfliktov. Tako zahtevno delo lahko uspešno opravljamo le v ustrezni klimi medsebojnega zaupanja. Motivacijski problemi zadevajo sprožanje, usmerjanje, vzdrževanje itd. vedenja. Motivirati drugega človeka pomeni na njega vplivati. To vplivanje pa ne more biti enostransko.

Da bi dosegli željeno vedenje, mora organizacija delavcu nekaj dati. Priti mora do neke menjave. Ta menjava poteka zadovoljivo, če vsaka stranka pri tem dobi to, kar potrebuje. Tu pa nastanejo kaj hitro nesporazumi. Pogosto ne vemo, kaj sami potrebujemo, in nemalokrat smo v zmoti o tem, kaj potrebujejo naši sodelavci. Vodje pogosto menijo, da zato, ker nimajo v rokah platno in škarje pri materialnih nagradah, nimajo delavcu »kaj dati«. Pogosto se prepričamo o tem, kaj ima nekdo

»pravico« potrebovati. Skratka, v klimi, kjer se ne moremo sproščeno pogovarjati o svojih pogledih in čustvih o tem, kaj kdo dobi ali rabi, ne moremo pričakovati kreativnega reševanja motivacijskih problemov.

3. Pri naštevanju možnosti za uničenje motivacije je marsikdo imel občutek, da so določeni postopki družbeno manj zaželeni, kljub temu, da morda niso naravnost prepovedani. Možno je tudi, da so nekateri postopki uradno sicer dovoljeni, pa jih ljudje kljub temu ne bodo radi uporabljali.

Predvidevamo, da bo tako tudi v primeru, ko bo zakonodaja formalno dopustila možnost, da vodje brez posebnega postopka »dajo delavcu knjižico v roke«.

Nepisana pravila o tem, katera sredstva so dopustna pri motiviranju ljudi, sodijo v tako imenovano organizacijsko kulturo. Kar vodje delajo, seveda ni čisto njihova domislila ali volja. Obstoj določene kulture lahko olajšuje ali zavira njihova prizadevanja pri spodbujanju motivacije.

Na tem mestu bi omenil dve takšni kritični dimenziji kulture, ki jih je ugotovil Hofstede (1980):

— Distanca moči v moči. Gre za stopnjo neenakosti v družbeni moči, ki je sprejemljiva v nekem okolju. Različne interpretacije okoli tako imenovane uravnilovke nam dajejo slutiti, da je ta problem v zavesti ljudi precej aktualen. Zadevo ne moremo reducirati le na pojav plač. Bolj pomembni so problemi, ki so povezani z odnosom pri vodenju.

Tradicionalno vodenje temelji predvsem na veliki distanci moči, medtem ko moderni koncepti vodenja izhajajo iz zahtev po zmanjšanju te distance, ker to bolj ugodno deluje na motivacijo podrejenih. V družbi, kjer mentaliteta preferira veliko distanco v moči, ni mogoče enostavno implementirati novejših metod vodenja.

— Izogibanje negotovosti, ki se kaže v prehitrem skoku od zaznavanega problema do rešitve. To pomeni, da težko toleriramo načine dela, ki so povezani s postopnim in sistematičnim iskanjem rešitev, ker je to bolj dolgotrajno. Tveganje je danes v poslovnem svetu neizogibno. Vendar se v primeru, ko se določeni problemi, kljub raznim ukrepom, vedno znova

10. oktobra je Elan obiskala delegacija C. C. A. K. E. L. — progresivne delavske partije Cipra

vračajo, lahko vprašamo, ali je naš odnos do njih morda obremenjen z neustreznim odnosom do negotovosti.

Na tem mestu ni mogoče zadovoljivo povzeti pomen organizacijske kulture za problem motivacije. Zavedati se moramo, da vsak kronični problem — kot je pri nas motiviranje — daje slutiti, da zadevamo ob nekatere kulturne predpostavke. Iz razumevanja kulture sledi, da motivacije ni mogoče reševati voluntaristično. Kultura daje omejitve pri spreminjanju motivacije. Kultura tudi pove, kakšni motivacijski vzorci so »normalni«.

Poraja se vprašanje, ali je obstoječo kulturo mogoče menjati? Kultura pomeni kolektivno programiranost duha (Hofstede, 1980), njen vpliv je velik, vendar pa je hkrati dokaj abstraktna in zato ne determinira vedenja mehanično. Kultura je dinamična, z vsakodnevnim vedenjem jo utrjujemo ali pa slabimo. Prav zaradi tega vedno obstajajo v okviru obstoječe organizacijske kulture neizkoriščene stopnje svobode za kreiranje motivacije. Pomembno je, da pri iskanju in uvajanju tovrstnih sprememb sodelujejo vsi člani določene socialne skupine.

4. Oblikovanje organizacijske kulture je pogojeno s prispevki vseh članov organizacije. Kljub temu pa ima vodstveni kader, kateremu so formalno poverjena posebna pooblastila poseganja v organizacijske procese (planiranje, organiziranje, vodenje in kontrola), tudi posebno vlogo pri oblikovanju organizacijske kulture.

Vodje imajo določeno moč in zelo pomembno je, kako jo uporabljajo. Razlikovati je treba med različnimi oblikami moči (French & Raven 1959):

- Legitimna moč (praviča ukazovati)
- Nagrajevanje
- Prisila
- Moč vzora (referentska moč)
- Ekspertna moč (informacijska)
- Socialna moč (poznavstva)

Zelo pomembno je, na kakšno kombinacijo moči se posamezni vodje opirajo. Izkušnje so pokazale, da so svoje sodelavce uspešneje motivirali tisti vodje, ki gradijo na ekspertni moči in na vzoru, medtem ko so tisti, ki poudarjajo legitimno moč in prisilo, relativno manj uspešni.

Zaradi svoje posebne vloge pri oblikovanju motivacije morajo vodje bolj discipli-

nirano obvladovati svoje vedenje. Zavedati se morajo, da marsikatera popolnoma »refleksne« reakcije kaj hitro lahko uničijo motivacijo pri ljudeh. Popolnoma naravno je:

- da z agresijo odgovarjamo na agresijo,
- da preziramo tistega, ki nas ne spoštuje,
- da pri kršenju družbenih norm krivca kaznujemo ali osamimo,
- da na superiornost reagiramo s submisijo,
- da ljudi, ki nam ne verjamejo, ne cenimo, itd.

Seveda ni mogoče od vodij zahtevati, da so svetniki. Najmanj, kar moramo narediti, pa je, da jim s posebnimi oblikami treninga omogočimo vpogled v njihovo interpersonalno funkcioniranje in jim pomagamo razčiščevati probleme:

- lastne negotovosti
- pomanjkanja zaupanja v ljudi
- tendence, da uporabljajo druge za dosego lastnih ciljev
- potrebe po prestižu

5. Na podlagi povedanega je mogoče povzeti, da omenjeni problemi v zvezi s spreminjanjem motivacije nakazujejo širši problem organizacijskega razvoja. V okviru te interdisciplinarne problematike se odpira vrsta problemov, ki jih lahko opredelimo kot problem organizacijskega učenja. Kdorkoli je v vsakdanjem življenju poskušal nekoga nekaj naučiti, je kaj hitro spoznal, kako težko je ustvariti pozitivno motivacijo in kako lahko je to motivacijo uničiti.

Literatura:

Hammer W. C. (1983): How to ruin motivation with pay. In Steers R. M. & Porter L. W. (eds.): Motivation and work behavior. New York: McGraw-Hill.

Hofstede G. (1980): Motivation, leadership, and organization: do american theories apply abroad? Organizational Dynamics, Summer 1980, 42—63.

Kanter M. R. (1983): Change-masters. New York: Simon & Schuster.

Nov čoln ELAN 570 FAMILY in FISHERMAN

ELAN GT 570 Family

V Poreču smo v petek, 22. septembra 1989 neuradno predstavili nov Elanov dosežek na področju malih čolnov. Gre za 5,70 m dolg čoln, ki ga bomo izdelovali v treh verzijah (Family, Fisherman in kabinska verzija).

Predstavitve so se udeležili novinarji Sama, Avto revije, Dnevnika in Dela ter novinarji italijanskih revij. V celoti so bili predstavniki tiska navdušeni nad uspehom Elanovega novinca, ki ga je skonstruiral Miha Pretnar.

Uradno bo čoln prvič predstavljen javnosti na sejmu v Genovi (oktober) in pričakujemo, da tudi komercialni uspeh ne bo izostal.

Miran Lakota

Predstavitev jadralnega letala ELAN DG-500 TRAINER

V sredo, 27. septembra 1989, ko je deževalo kot za stavo in ko se je temperatura spustila do +10 stopinj, smo na letališču v Lescah uradno predstavili Elanovo novo jadralno letalo ELAN DG-500 TRAINER.

Zaradi izredno slabega vremena se udeleženci (novinarji jugoslovanskih časopisov) niso mogli na lastni koži prepričati o izjemnih lastnostih tega letala, ki je namenjeno prvenstveno inštruktaži jadralnih pilotov. Novinarji so se predvsem pohvalno izrazili o izjemno kvalitetni izdelavi letala in končni obdelavi posameznih delov.

Testne polete z letalom smo v naslednjih 10 dneh omogočili vsem zainteresiranim pilotom iz celotne Jugoslavije. Omeniti velja, da po mnenju večine strokovnjakov sodi letalo v sam svetovni vrh v tem razredu, le cena je za naše domače razmere dokaj visoka, tako da moramo večino naročil žal pričakovati le iz tujine.

Miran Lakota

Elan DG-500 Trainer

Bloško smučanje — dediščina in izziv

Ugotovitve in pobude, izražene na simpoziju

»Dediščina ni pepel, dediščina je živ plamen«, je povedal prof. dr. Heinz Recla iz Gradca, ko je na simpoziju prikazoval diapozitive vse od tistih pradavnih časov, ko si je človek na zasneženih pokrajinah pomagal s smučmi za preživetje, pa do današnjih dni, ko je milijonom ljudi smučanje najljubša rekreacija v zimskem času.

Udeleženci simpozija, ki je bil 27. in 28. septembra na gradu Snežnik, smo zvedeli marsikaj pomembnega o življenju naših prednikov, o katerih spoštljivo piše J. V. Valvasor, da so »zdrave narave, močnega telesa, hitri, urni, delavni...«. Posebej poroča tudi o takih spretnostih in veščinah, ki jih danes prištevamo med športne dejavnosti: o čolnarjenju, popotništvu, visokogorskem lovu, ribolovu, sabljanju, rokoborbi, jamarstvu, polharstvu, smučanju.

Valvasorjev kratek, toda jedrnat zapis »O čudni hoji po zasneženih gorah« na dveh lesenih deščicah, kakršnih še ni videl nikjer in nikoli, je nesporen dokument o zgodovinski resnici, da so bloški kmetje prvi v Srednji Evropi uporabljali smuči. Ustvarili so tudi pristo slovensko smučarsko besedje (terminologijo), ki je v rabi še danes.

Smučanje na »slovenskem Tibetu« je bilo zares ljudsko. V času, ko je bilo v Ljubljani samo kakih 70–80 smučarjev (okrog 1920), je imelo 418 družin na Blokah pri hiši okrog 700 parov smuči. Žal pa je treba ugotoviti, da so ljudje o tem fenomenu vedeli le malo ali nič. Sami smo krivi, če je Henri Hoeck v svoji nemški knjigi o smučanju zapisal, da je starosvetno smučanje na Blokah »izginilo brez sledu«, ali, na primer, če ste v zamejskem tisku brali, da je Bloška planota nekje v Julijskih Alpah.

Odslej bo drugače. Ob 300-letnici Valvasorjeve »Slave« sta izšli v Ljubljani dve publikaciji o bloškem smučanju z izvlečki v angleščini in nemščini. V tujih časopisih so izšli celostranski ilustrirani sestavki o smučarski tradiciji naših bloških

prednikov. Dr. Rajko Šugman pripravlja knjigo, v kateri bodo objavljeni vsi referati, podani na letošnjem simpoziju. Knjiga, z izvlečki v nemščini in angleščini, bo namenjena tudi smučarskim zvezam evropskih držav, fakultetam za telesno kulturo, muzejem in drugim. Posredno bo med drugim podrla pobudo za zimske olimpijske igre treh dežel (Jugoslavije, Avstrije, Italije).

Tradicionalne Bloške teke bodo že prihodnje leto popestrili z Valvasorjevim biatlonom (tek na smučeh in streljanje z lokom). Zlasti pomembne pa so bile pobude za varstvo okolja in športno-turistično ureditev sveta od Bloškega do Rakitne. Ta svet je kakor nalašč za popotništvo, smuške teke, turno smučanje, golf — skratka za zimski in letni turizem. »Nekateri merijo na moderni turizem, sam se ogrevam za tiho, intimno preživljanje prostega časa«, je povedal domačin Janez Praprotnik. Pred in po vsakoletni množični spominski prireditvi (Bloški teki) »naj bo sto, tisoč, desetisoč samotnih hoi, vzponov in počitkov na bloškem zimskem soncu... pomenkov v domačih kuhinjah, poskušnje domačih jedi in srkanje kačje slinice s teh hribov.«

In še ena spodbuda s simpozija: prav je, da tudi športniki gojimo svoj zgodovinski spomin. Kakor ve vsakdo za Triglav z Aljaževim stolpom in za bronasti spomenik štirim pogumnim prvopristopnikom v Bohinju, kakor ve vsakdo za blesteče zlate olimpijske kolajne naših slavnihih telovadcev, za skalnico v Planici, za presenetljive uspehe alpskih smučarjev, skakalcev, atletov, veslačev, pa za vrhunske podvige alpinistov in ne nazadnje za smuči svetovnega slovesa, ki jih izdeluje tovarna ELAN v Begunjah na Gorenjskem, tako naj ve vsakdo tudi za zgodovinsko resnico, da je bil slovenski kmet prvi v Srednji Evropi, ki si je v težkih pogojih zime pomagal s smučmi.

Drago Ulaga

Elanov delež ob 300-letnici bloškega smučanja

Na gradu Snežnik v občini Cerknica je bil 28. in 29. septembra mednarodni simpozij »BLOŠKO SMUČANJE — DEDIŠČINA IN IZZIV«.

V knjigi »SLAVA VOJVODINE KRANJSKE« je Janez Vajkard Valvasor že leta 1689 zapisal o tem »čudnem pojavu« na Blokah. Čeprav je smučanje pri nas starejše, je to prvi pisan dokaz o nastanku smučanja na Slovenskem.

Da bi zgodovinsko obeležili ta pomemben dogodek, ki mu tedaj ni bilo para v Srednji Evropi, je slovenska javnost sklenila organizirati dvodnevni simpozij na gradu Snežnik pri Cerknici na Blokah, prav tam, kjer se je to pred 300 leti dogajalo.

V organizacijskem odboru za pripravo simpozija je sodeloval tudi predstavnik Elana, simpozij pa je vodil dr. Matjaž Kmecl. Priprave so tekle nekaj mesecev.

V tem času je Elan založil Gučkovo knjigo »SLOVENIJA — ZIBELKA SMUČANJA V SREDNJI EVROPI«, nabavil več usnjenih map z odtisom bloškega smučarja in s štirimi stranmi Valvasorjevega teksta o smučanju iz knjige »Slava Vojvodine Kranjske«. Nadalje je Elan naročil nov polmetrski kip bloškega smučarja pri kiparju Belaču (ki pa še ni gotov).

Za sam simpozij na gradu Snežnik smo pripravili razstavo starih bloških smuči iz Elanovega arhiva in kip bloškega smučarja (iz avle). Podarili smo tudi 10 parov juniorskih tekaških smuči kot nagrado za javni razpis — Literarni in likovni natečaj na okoliških šolah o tej temi. Izdelali smo 15 diapozitivov o bloškem smučanju, podari-

li 50 Gučkovih knjig in 30 map bloškega smučarja ter Elanov reklamni material (prospekte, nalepke). Za udeležence simpozija pa smo organizirali skupno kosilo v Novi vasi na Blokah.

Tako je Elan dostojno vsebinsko in materialno podprl to akcijo, kar si šteje v svojo dolžnost.

Sam potek simpozija je bil zanimiv in bogat po svojih prispevkih, ki bodo izšli v posebni knjigi referatov. Marsikaterega od njih bomo objavili tudi v »SMUČINI«. Škoda je le, da na simpoziju niso sodelovali najavljeni strokovnjaki iz Zvezne republike Nemčije in Sovjetske zveze. Kljub temu pa je povsem dosegel svoj namen.

V nadaljevanju je pregled vseh tem, ki so jih na simpoziju obravnavali strokovnjaki s tega področja.

prof. dr. Rajko ŠUGMAN (uvodni referat): Dediščina in izziv

prof. Drago ULAGA (glavni referat): Izhodišča bloškega smučanja

Miloš MIKELN: Komponente estetskega ugodja v smučanju
prof. dr. Janez BOGATAJ: Etnološki vidiki bloškega smučanja

dr. Heinz RECLA: Zgodovinski razvoj smučanja

prof. Janez ŠUMRADA: Prispevek k zgodovini začetkov sodobnega smučanja na Slovenskem

prof. dr. Ljubiša ZEČEVIČ: Bloško smučanje — avtohtono ali uvoženo

Svetozar GUČEK: Od kje in kdaj izvira Bloško smučanje
prof. dr. K. PETROVIČ in mag. doc. M. ŽVAN: Dediščina je vedno izziv — nekateri sociološki vidiki dediščine in izziva

Franc KRANJC: Bloški teki
Janez PRAPROTNIK: Izziv mlademu rodu Bločanov in Slovencem

Slavko Knafelj

Učinkovitost razvoja informatike

Pogost in smiseln postopek informatizacije poslovnega segmenta vsebuje naslednje faze: izbor poslovnega segmenta, kjer lahko informatizacija bistveno izboljša poslovanje, organizacija poslovnega segmenta, analiza računalniške podpore, načrt računalniške podpore, izdelava računalniških programov ter uvajanje računalniške rešitve v uporabo.

... izbor poslovnega segmenta, kjer lahko informatizacija bistveno izboljša poslovanje, ...

Omejene razvojne (kadrovske) kapacitete nam dovoljujejo omejen razvoj informatike. Če uporabniki opredelimo kot prioritete tiste naloge, ki bistveno povečajo uspešnost poslovanja, bo razvoj informatike učinkovit. Če pa bomo zahtevali razvoj aplikacij, ki le malo koristijo, pa bomo tudi ob velikih razvojnih naporih dosegali nepomembne rezultate.

... organizacija poslovnega segmenta, ...

Nobena še tako popolna računalniška obdelava ne more nadomestiti slabe organizacije. Zato razvoj aplikacij za podporo slabe organizacije ne more opazno izboljšati poslovanja.

... analiza računalniške podpore, ...

Jasna predstava o strukturi poslovnih procesov, podatkovnih tokov med poslovnimi procesi ter poznavanje strukture poslovnih podatkov sta pogoj za uspešen razvoj aplikacije.

Slabo poznavanje strukture poslovnih procesov in podatkov ima za posledico programiranje neuporabnih aplikacij.

... načrt računalniške podpore, ...

V kolikor se uporabnik in

računalničar najprej dogovorita (do pikice in črtice), kako naj izgleda računalniški izpis na papirju ali ekranu, ter računalničar na osnovi takšne opredelitve aplikacijo programira, jo programira enkrat. Če računalničar programira po občutku, izdelamo veliko programov, da je uporabnik z izpisom zadovoljen. Nekaj verzij programa zavržemo, le zadnjo verzijo programa uporabimo.

... izdelava računalniških programov, ...

Ob kvalitetni analizi in načrtu aplikacije je programiranje dokaj enostavno opravilo, ki zahteva ne več kot 15 % dela na izdelavi aplikacije.

Ob slabi analizi in načrtu aplikacije pa je »visoka umetnost« ter dolgotrajno in nikoli opravljeno delo.

... preverjanje računalniške rešitve, ...

V tej fazi preverjamo skladnost med željami naročnika aplikacije ter dejanskim izdelkom. Programske pomanjkljivosti se običajno odpravljajo hitro brez večjih stroškov. Napake v načrtu aplikacije povzročijo odmet ter ponovno programiranje posameznih programov aplikacije. Napake v analizi ali organizaciji pa pogosto izničijo večji del opravljenega dela.

... uvajanje računalniške rešitve v uporabo.

Faza obsega predstavitev aplikacije neposrednim uporabnikom, reorganizacijo poslovanja, spremenjene zadolžitve uporabnikov, vnos podatkov. Odpor uporabnikov do aplikacije (ki ni nikoli idealna) izniči vložek v razvoj aplikacije.

Franc Rozman

Sektorska gasilska vaja

Oktober — mesec varstva pred požarom

Po vsej domovini je mesec oktober posvečen varstvu pred požarom. Programske usmeritve, ki so bile sprejete na 11. kongresu Gasilske zveze Slovenije, zavezujejo vse gasilske organizacije, da v svoje programe vključijo požarno-preventivne aktivnosti, ki naj bi zmanjšale število požarov in požarnih škod.

Analize požarov in požarnih škod ter vzrokov za nastanek požarov potrjujejo, da je v večini primerov kriv človek. Vzroki so različni (nezanjanje, malomarnost, cigaretni ogorek, otroška igra, neupoštevanje požarno-varnostnih predpisov itd.). Tudi v naši delovni organizaciji smo se sistematsko lotili ukrepov za izboljšanje požarnega varstva. Izobraževanje celotnega članstva poteka skozi vse leto. Člane na delovnih mestih seznanimo z nevarnostmi požara, ukrepi v slučaju požara, preventivnimi ukrepi in gašenjem z ročnimi in prevoznimi gasilnimi aparati.

Preventivne požarne preglede celotne delovne organizacije opravljamo vsake tri mesece, vmes pa je še vrsta pregledov posameznih obratov oziroma oddelkov.

Nadzor požarno-varnostnih naprav pa izmensko opravljajo poklicni gasilci naše delovne organizacije.

Člani našega industrijskega gasilskega društva smo se aktivno vključili v program dela Občinske gasilske zveze Radovljica. Med drugimi smo v tem mesecu v Elanu izvedli predavanje o uporabi in vzdrževanju hidrantov za celotno gasilsko zvezo, izvedli vajo na skladišče nevarnih snovi, udeležili smo se sektorske vaje v Hlebcah, članice pa so se

udeležile tekmovanja članic GD Gorenjske, ki je bilo v Kranju.

S tem pa program dela v tem mesecu še ni zaključen, saj je na programu dela še vrsta aktivnosti, ki pa v naši delovni organizaciji potekajo skozi vse leto.

Vsi vemo, da je naša delovna organizacija požarno izredno ogrožena in da lahko že manjša nepazljivost ali malomarnost povzroči požar večje razsežnosti.

Začetni požari v tem letu to nedvomno potrjujejo. Tri požare v programu plovil so delavci resda hitro pogasili, tako da ni bilo skoraj nobene škode. Tudi požar v Zuko silosih so člani našega gasilskega društva uspešno pogasili.

Vsi ti požari, ki so bili v kali in uspešno pogaseni, bi lahko prerasli v požare večje razsežnosti.

Izkazalo se je, da zaposleni obvladajo tehniko gašenja z gasilskimi sredstvi, ki jih imajo na voljo, vendar pa še premalo skrbijo za red in čistočo na delovnih mestih, prehodi in dostopi do požarnih naprav so pogosto založeni, vnetljive tekočine se ne nahajajo vedno v za to določenih omarah, kadilci odmetavajo ogorke na nedovoljena območja itd. Dokler vseh teh pomanjkljivosti ne bomo odpravili, ne moremo govoriti, da smo naredili vse potrebno za uspešno zavarovanje naše delovne organizacije pred požarom.

Prav vsi se moramo zavedati, da je od slehernega zaposlenega odvisno, kako bomo s samozaščitnim obnašanjem prispevali k zmanjšanju števila požarov in požarnih škod.

Andrej Resman

Končna podoba: upravna stavba — tehnične službe

Na potepanju od Poliškega špika do Viša

Sobota je. Prvi dan letošnje kolektivnega dopusta se preveša v drugo polovico. Skozi okno neprestano pogledujem v oblačno nebo. Po včerajšnjem deževju je potegnil severnik, zato bi se vreme po vseh pravilih moralo izboljšati. Proti večeru se končno le prične jasneti. Pripravim vse potrebno za jutrišnji zgodnji odhod.

Ob pol štirih zjutraj se odpeljem od doma. Potem ko italijanskemu cariniku na mejnem prehodu v Ratečah zagotovim, da imam s seboj dovolj denarja, brez težav prestopim mejo.

V Trbižu zavijem na levo, proti slikoviti Jezerski dolini. Kmalu zatem ko pustim za seboj Rabeljsko jezero, se najdem na Nevejskem sedlu, zapeljem na desno in se po ozki, toda asfaltirani cesti pripeljem do planine Pecol (1516 m). Planina leži na južni strani mogočnega Poliškega Špika (Jot di Montasio). Ta 2754 metrov visoka gora je najvišji vrh Zahodnih Julijskih Alp.

Na parkirnem prostoru ni še nobenega avtomobila. Razumljivo, saj je ura šele pol šestih. Jutro je jasno in hladno. Zato me želja po prijetni toploti, s katero se ogreje pri hoji navkreber, pripravi k takojšnjemu odhodu. Seveda ne pozabim vzeti s seboj nahrbtnika, mojega edinega zvestega spremljevalca na celotredenskem potepanju po vrhovih. Pot me vodi mimo kočice Brazza, preko prostornih zelenih pašnikov. Ti počasi prehajajo v vse bolj strma travnata pobočja, iznad katerih se kar naenkrat poženejo kvišku navpični skalni zidovi Poliškega Špika. Travnato pobočje preide v kratko, a strmo melišče, s katerega prestopim v skale. Pot se vije levo in desno, iščoč najlažjih prehodov preko navpičnih skalnih pragov. Tako se počasi približam navpični steni pod grebenom, ki se vleče od vrha Poliškega Špika proti vzhodu.

Na melišču se kar naenkrat, med belim apnenčastim kamenjem, pojavi cel kup črnega premoga. Le od kod se je vzel v tem nepristopnem kraju, si mislim sam pri sebi. Malo više naletim na preperle lesene ostanke nekdanje kolibe. Takoj se mi posveti od kdaj izvirajo ti ostanke. To so pomniki enega najbolj brezumnih početij v zgodovini človeštva, visokogorske fronte med Avstroogrsko in Italijo v prvi svetovni vojni, katere sledove v obliki žičnih pregrad, strelskih jarkov in

utrd, vklesanih ponekod v živo skalo prepadnih grebenov bom srečeval tudi na najbolj nedostopnih predelih Zahodnih Julijskih Alp.

Tik pod grebenom se pot razcepi. Naravnost nad mano je greben preluknjan z ogromnim naravnim oknom. Ena pot gre desno od njega, druga pa levo. Na grebenu se obe poti spet združita. Za vzpon si izberem levo varianto. To je pravzaprav prenovljena žična lestev, ki so jo prav tako uporabljali še za časa prve svetovne vojne. Na grebenu me sprejme mrzel severnik, ki se podi navzgor iz Zajezerske doline. Ob pol osmih zjutraj že zvonim z zvoncec, postavljenim prav na vrhu Poliškega Špika.

Zgodaj je še in mrzel veter sproti odnaša šibko toploto jutranjih sončnih žarkov. Zato kljub izrednemu razgledu kmalu zapustim vrh in sestopim nazaj v zavetrna južna pobočja. Ustavim se šele na sončni škrbini Disteis (2201 m). Na lastne oči se hočem prepričati o pogledu v pekel prepada Clappadorie. Kot je zapisal France Avčin v svoji knjigi »Kjer tišina šepeta«, tudi človeku, vajenemu takih prizorov, pogled v eno najbolj divjih gorskih sotesk zapre sapo.

In res tudi sam, potem ko stopim na rob prijaznega, s soncem obsijanega travnatega pobočja, nagonsko naredim korak nazaj. En sam korak me loči od mehke nežnosti zelenih trav in planinskih rož do neverjetno divjega in nepristopnega sveta tisočmetrskih prepado in grap.

V opoldanski pripeki se vrnem nazaj na planino. Parkirni prostor in vsi primerni prostori nižje ob cesti so polni avtomobilov. Kot kaže, je planina priljubljena izletniška točka. Poiščem si miren kotiček na travniku nad cesto, kjer bom počakal do večera. Italijani množično odidejo na dopust šele avgusta in tako bo jutri, ko bo za večino spet delovni dan, na planini spet zavladal spokojni mir. Tu bodo ostale le številne črede govedi, njihovi pastirji ter planšarji.

Zjutraj skozi zarosene šipe avtomobila lenobno pogledujem v oblačno nebo. Spal sem namreč kar pod pločevinasto streho, čeprav imam s seboj tudi najlonsko v obliki šotora. Tega pa se mi ni ljubilo postaviti. Po zajtrku se kljub ne preveč navdušujočem vremenu odpravim na novo turo. Če bo pričelo deževati, se še vedno lahko obrnem. V načrtu

imam raziskati greben vzhodno od Poliškega špika do Škrbine prednje špranje (Lavinal dell'Orso, 2122 m).

Na zemljevidu je pot vršana z rdečo črto, kar pomeni, da je markirana. Vendar pod kočico Brazza, kjer naj bi se odcepila od poti na Poliški špik, ne najdem prav nobenega kašipota ali markacije. Stopim nazaj do kočice, pred katero najdem oskrbnika. Bolj slabo se sporazumeva ker govori samo italijansko. Kaže mi nekam naravnost navzgor, kjer bi morala biti pot, za katero sprašujem.

Odpravim se spet navzgor. Mahnem jo kar preko pašnikov. Kmalu naletim na shojeno stezico. Ta kar naenkrat preide v udobno, široko 'mulatjero', po kateri so v vojnem času oskrbovali vojaške utrdbe na grebenu. Le o kakšnih markacijah ni ne duha ne sluha. Precej dolgo sledim tej zložni »cesti«, v dolgih serpentinah levo in desno, po zračnih policah ustvarjenih v davni preteklosti. Okoli mene vlada popoln mir. Zahodni Julijci so mnogo manj obljudeni kot naši vzhodni. Predel v katerega se podajam, danes pa je še posebej redko deležen obiska gornikov. Udobna pot ne terja od človeka kakšne posebne zbranosti. Tako se vedno bolj pogrezam v globoka razmišljanja o smislih in nesmislih našega bivanja na tem svetu, da sčasoma niti ne čutim več napora ob pre-

magovanju težnosti ob hoji navzgor.

Iz razmišljanja me zdrami prizor, tako nenaden, divji, a obenem romantičen. Globoko spodaj, pod prepadnimi robovi planine Pecol, ob cesti z Nevejskega sedla v Reklanico, se v strmem bregu stiskajo na kup nagnetene hiše vasice Saletto.

Za strmimi pašniki in gozdom nad njo pa se že poganjajo kvišku skalni odlomni mogočnega Kanina. Če ne bi po cesti vsake toliko časa pripeljal kakšen avto, bi lahko vse skupaj zamenjal s prizori iz predgorja Himalaje.

Na razpotju sem. Tu naletim tudi na prvi kašipot. Terra Rossa, nerazločno piše ob puščici obrnjeni navzgor. Desna pot pa krene vodravno počez po široki gredini in sicer proti Buinzu, kot piše na kamnu kraj poti. Nekoč sem v dvomih, kje bi nadaljeval. S seboj imam samo zemljevid, na katerem so vrhovi označeni pretežno s slovenskimi imeni, planinski vodnik pa sem pozabil v dolini.

Odločim se za desno pot proti Buinzu. Po njej sem hitro na širokem sedlu škrbina nad Tratico (Forc delis Sieris, 2274 m). Seveda je bilo sedlo med vojno pomembna strateška točka. Tako na njem ne manjka ostankov starih utrd. S sedla se pot vzpne v strmo skalovje. Tu naletim na prve markacije

Viš s Špika nad Špranjo pozimi

in žične vrvi, s katerimi so zavarovani najtežji prehodi. Hitro dosežem greben, na obeh straneh odsekan s prepadnimi stenami. Vršni skla di grebena, po katerem se bližam vrhu špika nad Nosom (Foronon del Buinz, 2531 m), so gladki in skoraj pravilnih oblik. Človek ima občutek, da jih je obdelal kamnosek, preden so se znašli na tem odmaknjenem grebenu. Potem ko se vpišem v vpisno knjigo na vrhu, v kateri je le malo podpisov, nadaljujem pot naprej po grebenu. Na neizrazitem travnatem sedlu naletim na trop kozorogov. Nekateri se pasejo, največ pa jih lenobno poležava v travi, šele ko se mu približam na manj kot deset metrov, se mi prav počasi umakne s poti. Malo naprej zapustim pot, ki še naprej sledi razglednim policam vse do škrbine prednje špranje. Po ne preveč zahtevnem, a precej krušljivem svetu se povzpnem še na vrh špika nad špranjo (Modeon del Buinz, 2558 m). Nanj ni speljana nobena pot. Potem ko se naužijem razgleda na prepadne stene Poliškega špika, se po njej vrnem nazaj do razpotja. Od tu skočim še na slabe pol ure oddaljeni vrh špika Hude Police (Cima della Terra Rossa, 2420 m), nakar sestopim nazaj na planino Pecol.

Po nevihtni noči v jasnem jutru prestavim svoj »hotel« na štirih kolesih nazaj proti Nevejskemu sedlu. Moj današnji cilj je vrh Viša (Jot Fuart, 2666 m). Že ves moker od dežja in z jutranjo roso namočene goščave, skozi katero sem moral prebijati prvi del poti, stopim v prelep macenov gozd. Nad njim ležijo stanovi planine Krni dol. Udobna mulatjera me popelje okoli južnega grebena Monte Cregnedul, od koder se pred menoj odpre izredno dolgo in strmo travnato pobočje. Pot ga preči v rahlem vzponu vse do sedelca Sella degli Scalini (2022 m) v jugovzhodnem grebenu Monte Cregnedul.

S sedla zagledam, še daleč pod seboj, kočo Corsi (1845 m). Prečiti moram še travnato pobočje pod škrbino prednje špranje, nakar stopim na široko, s previsi obokano polico v ostenju Beljaškega stolpa. Pri koči Corsi se obrnem navzgor v škrota sto pobočje. Na vrhove se že obešajo cunjasti oblaki, pri katerih nikoli ne veš, kdaj se lahko iz njih izcimi kakšna nevihta. In če se česa v gorah zares bojim, so to prav gotovo nevihte. Sredi razbesnelih naravnih sil, ko se okoli tebe odpre pekel, se namreč počutiš tako majhen

in nebogljn, da te v trenutku zapusti ves »napuh«, s katerim se ponavadi šopiriš v varnem zavetju dolin. Prav podobna doživetja v surovih naravnih pogojih gorske narave so me že zdavnaj postavila na »trdna tla«. Človek namreč ni gospodar narave in tudi nikoli ne bo. Človeštvo lahko živi in preživi samo kot njen sestavni del, ne pa kot njen gospodar in nenasični izkoriščevalec.

Precej ljudi je danes že prišlo do tega spoznanja. Upam, da jih bo vedno več in da še ni prepozno.

Včeraj, ob popoldanskem sprehoju po planini Pecol, ko sem takorekoč na vsakem koraku odkrival posušene smreke in skoraj povsem uničena številna brinova grmovja, sem legel k počitku z žalostno sliko umirajoče narave pred očmi.

Po ne preveč težavnem prečenju kmalu dosežem osamljeni vrh. Le toliko časa ostanem na njem, da si preoblečem prepoteno majico in se podpišem v vpisno knjigo. Ob razgled me je tako ali tako spravil zastor temnih oblakov. Pred morebitno nevihto me tukaj ne bi obvarovali niti snežno beli kip device Marije, katerega so postavili na sam vrh Viša. V naglici zapuščam vršni greben, le nekaj metrov nižje, ves prevrtan s predori vklesanimi v živo skalo. Ti so med seboj povezovali posamezne položaje avstrijske armade v prvi svetovni vojni. Nedaleč proč, na grebenu Gregnedula, pa so že imeli svoje postojanke Lahij.

Med sestopanjem proti koči Corsi si za nekaj trenutkov priključim v spomin zgodbo iz teh davnih časov. Opisal jo je sedaj že pokojni alpinist France Avčin v svoji knjigi »Kjer tišina šepeta«. Povzeta je bila iz knjige »Der Krieg in der Wischberg-gruppe«. In sicer pripoveduje takole:

»Strašna tragedija se je nekoč odigrala na tem področju. Ne za pojme vojaka, temveč za gledanje človeka-alpinista. V megleni noči se je italijanskim alpinistom posrečilo iznenada zasesti vrh. Ko pa so se razkadile jutranje megle, je jela delovati težka baterija v Rablju. Tam, kjer je vladal okrog pobitih Avstrijcev najlepši mir, kjer so si zmagovalci ob malem ognju kuhali zasluženi zajtrk, se je v naslednjem hipu kot pričaran pojavil ogromen steber črnega dima. Že prva težka minska granata je zadela naravnost v črno. Vse, kar ni bilo mrtvo ali pogorelo od eksplozije, jo je na vrat na nos udrlo preko skalovja proti vrhu, išoč rešitve

v Kaminu onstran grebena. Toda kot da nevidna roka vodi izstrelke, druga mina je sedla prav v vrh Kamina in v temno žrelo ozebnika se je med groznim krikom ob zamirajočem gromu vsula živa gmota brezobličnih človeških teles pomešanih s padajočim skalovjem. Zamirajočemu šumu plazu je zopet sledila planincem tako dobro znana mrtvaška tišina.

Tudi na pobočju, kjer je padel prvi strel, se je bilo že vse umirilo. Le ob kadečem ognju poleg svetlikajočega se malega topiča je preostala ena sama, tragično smešna

postavica in plesala svoj smrtni ples. Krilila je, padala, se zopet dvigala, brezmočno tekala v krogu, dokler se končno le ni umirila, za vselej.»

Od kočje Corsi se počasi vračam nazaj na Nevejsko sedlo. Navkljub pretečemu »žuganju« deževnih oblakov ga dosežem suh, tako od zunaj kot znotraj. Oblaki pošljejo svoj mokri blagoslov šele proti večeru. Takrat pa sem že pod varno streho v Jezerski dolini, ki bo moje izhodišče v prihodnjih dneh.

Zvone Andrejčič

Pohod na Krn

Tudi v letošnjem letu smo gasilci organizirali vsakoletni planinski pohod. Letos na Krn, namesto na Triglav.

Pohod je bil v lepem sončnem vremenu, 16. in 17. septembra, udeležilo pa se ga je okrog 30 Elanovcev. Pot nas je vodila izpred Elana skozi Kranjsko goro, preko Vršiča, skozi dolino Trente, do doma Klementa Juga v prelepi dolini Lepeni. Do tu smo se pripeljali z avtobusom. Po eno in pol urni hoji smo prispeli, eni lažje, drugi težje, do kočje pri Krnskih jezerih. Tu smo se okrepčali, se malo odpočili ter si nabrali novih moči za vzpon do Gomilščkovega zavetišča. Pot na Krn vodi mimo Krnskega jezera, ki je polno od 10–15 cm velikih, oziroma majhnih ribic »pisanic«. Tako so majhne in skrite, da jih planinčevo oko komaj zazna, če pa vržeš v vodo kosček kruha, šele vidiš, kako živahno je v tem jezeru. Po dve in pol urni hoji smo prispeli na vrh Krna, kjer je bil za nekatere udeležence tudi »planinski krst«. Z vrha je bil čudovit razgled. Globoko spodaj se je zrcalilo Krnsko jezero, očak Triglav in drugi vrhovi so žareli v soncu. Razgled proti Primorski pa nam je zakrivala megla.

Pri Gomilščkovem zaveti-

šču, tik pod vrhom Krna, smo se okrepčali in si nabrali novih moči za nadaljnjo pot. Pot nas je vodila proti koči pod Bogatinom, kamor smo prišli v poznih večernih urah, to pa zaradi tega, ker kar naenkrat zmanjka markirane poti.

Kljub utrujenosti po dolgi prehojeni poti (11 ur) je večer, popestren z družabnimi igrami, hitro minil, saj je manjkala samo še ura do polnoči, ko smo se odpravili spat.

Drugi dan po zajtrku je ena skupina odšla do kočje pri Sedmerih jezerih, druga skupina pa nekaj kasneje preko Komne do Savice.

Pot prve skupine je vodila od kočje pri Sedmerih jezerih, mimo Črnega jezera, preko Komarče k Savici, kjer je bil tudi cilj pohoda. Tu nas je čakal avtobus, da bi nas odpeljal proti domu, vendar pa nas je prijazni šofer Sašo odpeljal še do Zlatroga, kjer je bil »kravji bal«. Kljub utrujenosti po dveh dneh hoje so se nekateri zavrteli ob zvokih narodnozabavnih melodij.

Upam, da je pohod kljub prehojeni poti vsem ostal v lepem in prijetnem spominu.

Pohod sta vodila Langus Slavko ter Marolt Jože.

Slavko Langus

Elanovo prvenstvo v tenisu za leto 1989

23. IX. 1989 — Ribno

V lepem in sončnem vremenu je tekmovalo 25 moških in 6 žensk po svojih najboljših močeh na dobro pripravljenih igriščih. Tekmovanje je potekalo nemoteno, le na tiste, ki so že bili v razporedu, pa jih nato ni bilo, smo bili nekoliko nejevoljni, ker so nekateri partnerji v prvem kolu ostali brez para.

Vsakdo, ki je izgubil prvi dvoboj, je nato lahko igral v tolažilni skupini.

Vsem tistim, ki ugotavljajo, da je njihovo teniško znanje slabo, svetujemo, da se že spomladi vpišejo v enega izmed tečajev.

MOŠKI FINALNA SKUPINA

1. POLJANSEK S.						
2. HROVAT B.	5	POLJANSEK	9:1			
4. SLIBAR A.	9			KOKALJ	9:6	
5. KOKALJ B.	9					
6. BERTONCELJ T.	5	KOKALJ	9:1			
7. BRANILOVIC A.						
8. POTOČNIK Z.	9			KOKALJ	9:1	
10. FILIPAS M.	1	URH	9:3			
11. LES L.	0					
12. URH J.	9			KRAVCAR	9:6	
13. VOJVODA V.	9					
14. ZAJC B.	2	KRAVCAR	9:5			
15. KRAVCAR M.						
17. VOGELNIK J.					BREZAVSCEK	6:2, 6:0
18. NOVAK M.		VOGELNIK	9:2			
20. PRAPROTNIK F.	9			VOGELNIK	9:2	
22. OPALICKI M.	1	PRAPROTNIK	9:7			
23. KOZAMERNIK S.	7				BREZAVSCEK	9:3
24. FARTEK J.	9					
25. KAJDIZ M.						
26. POHAR B.	9	KAJDIZ	9:4			
28. GABOR I.	3			BREZAVSCEK	9:0	
29. VOVK B.	9					
30. CERAR J.	4	BREZAVSCEK	9:0			
31. BREZAVSCEK J.						
32. BREZAVSCEK J.						

MOŠKI TOLAŽILNA SKUPINA

1. LES L.	2					
2. CERAR J.	9	CERAR	9:3			
3. NOVAK M.	8			BERTONCELJ	9:2	
4. BRANILOVIC A.	9					
5. BERTONCELJ T.	9	BERTONCELJ				
8. OPALICKI M.	4				BERTONCELJ	3:1
10. GABOR I.	3	KOZAMERNIK				
12. KOZAMERNIK S.	9			ZAJC	9:6	
14. ZAJC B.	9	ZAJC				
16. FILIPAS M.	1					

ŽENSKÉ FINALNA SKUPINA

1. AHAC K.	9				
2. URANJEK H.	6	AHAC K.	6:1		
3. HRUSTELJ A.	6			AHAC K.	6:4
4. RAZINGER O.	9				
6. ŠIMIC O.		ŠIMIC S.	9:3		
7. PRETNAR B.					

ŽENSKÉ TOLAŽILNA SKUPINA

1. HRUSTELJ A.	2				
2. PRETNAR B.	6	PRETNAR B.	6:2		
4. URANJEK H.					

REZULTATI:

ŽENSKÉ: 1. AHAC Ksenja
2. ŠIMIC Olga
3. RAZINGER Olga

Tolažilna skupina: 1. PRETNAR Brigita
2. HRUSTELJ Anica
3. URANJEK Hermina

MOŠKI: 1. BREZAVŠČEK Jože
2. KOKALJ Blaž
3. VOGELNIK Jure

Tolažilna skupina: 1. BERTONCELJ Tine

2. ZAJC Bojan

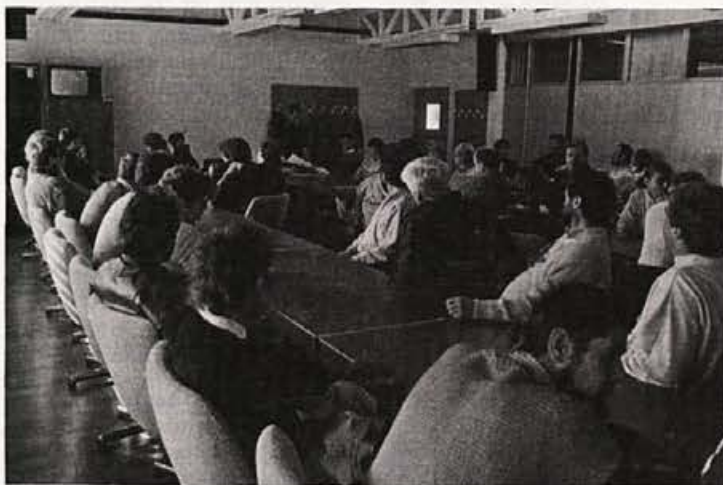
3. CERAR Jani

Po končanem tekmovalju je bila svečana razglasitev rezultatov s srečolovom in piknikom.

Ker se krog ljubiteljev tenisa v Elanu širi, pričakujemo prihodnje leto še večjo udeležbo na tekmovalju, katerega osnovni namen je družabno srečanje ljubiteljev te lepe igre.

Jože Brezavšček

Športni pedagogi gorenjskih osnovnih šol v Elanu

V okviru njihovega rednega strokovnega izpopolnjevanja smo jih sprejeli tudi v Elanu. Po ogledu proizvodenj in skladišča ŠO smo jim nakazali nekaj novih možnosti sodelovanja, ki naj bi jih spodbudile za aktivnejše odločanje o novi opremi v bodoče.

Novice št. 191

Letos (do 4. 9.) je komisija za inovacije prejela že 171 prijav. Vse prijave začnejo takoj obravnavati ustrezne strokovne službe in tiste, ki se sprejemljive, tudi uresničijo. Izplačil odškodnin pa je bilo 62.

Pa še nekaj: Vsak inovator mora biti o prijavi obveščen v treh mesecih od dneva prijave; ravnako se morajo tudi odškodnine izplačati najkasneje v treh mesecih po poteku vsakega leta izkoriščanja inovacije. Obe zahtevi v Elanu izpolnjujemo, razen takrat, ko je treba inovacijo preizkusiti v daljšem času. Tudi če je inovacija odbita, ostane še vedno v arhivu in v primeru njene uporabe v prihodnosti ima avtor prav tako pravico do odškodnine (obvestiti pa mora komisijo za inovacije).

Odškodnine pa so v Elanu visoke in vsak, ki prijavlja inovacije, dokazuje s tem tu-

di visoko delovno sposobnost in pripadnost podjetju.

Tone Stare

Elan najprivlačnejši

Po omnibus anketi zagrebškega Centra za raziskovanje marketinga bi 39 % Jugoslovanov vlagalo svoje dinarje in devize v domače delovne organizacije. Zanimiva je lestvica najprivlačnejših podjetij, saj je to nekakšen prvi borzni barometer pri nas.

Več kot 15 % državljanov je pripravljeno svoj denar zaupati Elanu, ki ga smatrajo tudi za poslovno najuspešnejše podjetje. Elanu sledi Iskra, Crvena Zastava, Ina, Energoinvest in drugi. Zanimiva je še prostorska lokacija interesov, saj bi Slovenci vlagali v slovenska podjetja, prebivalci drugih republik v podjetja v svoji republici, vendar kot po pravilu poleg lokalnih podjetij navajajo še Elan in Iskra.

Tone Jošt

Dopisujte

»KIP« polizdelka in nadaljnje obdelave smuči na ogledu tovarne Tomos — Koper

Kot nagrado za vloženi trud in začetni zagon, saj smo začeli z delovanjem šele lansko leto, sta krožka za izboljšanje proizvodnje v polizdelku in nadaljnji obdelavi smuči dobila možnost izleta z ogledom tovarne na področju Slovenije. Izbrali smo si TOMOS Koper, saj smo pričakovali, da bomo tam marsikaj zanimivega videli. Nismo se uštel.

Že prvi postanek v muzeju Bistra pri Vrhniki je potešil našo nestrpnost. Zbirke z raznoraznih področij so najbolj presenetile tiste, ki tega muzeja še niso videli. Gozdarski muzej, žagarski, lesni, ribiški, cela vrsta nagačenih živali, ptic, rib, metuljev, razstava tekstilnih strojev, muzej starih avtomobilov in motorjev in še cela vr-

sta drugih zanimivosti, vse to je bilo za enourni ogled preveč. Vsak se je največ časa mudil tam, kamor ga je najbolj vleklo. Zato smo bili razkropljeni po celem muzeju. Da smo odnesli polno lepih vtisov, se je pokazalo že takoj po odhodu iz Bistre. Vsak je hotel čimprej priti do besede in povedati tisto najboljše, kar je videl. Seveda ni manjkalo smešnih pripomb in primerjav, tako da je na sedežih zavladalo prav prijetno razpoloženje.

V Koprju sta nas počakala tov. Samardžija in tov. Gorišek, nam razložila zgodovino in razvoj tovarne TOMOS, proizvodne programe, nato pa nas je tov. Gorišek popeljal skozi proizvodne hale. Njihov program obsega proizvodnjo motornih koles, sta-

bilnih motorjev, izvenkrmnih motorjev in motornih žag. Posebna zanimivost za vse nas je bil varilni robot italijanske izdelave, pri katerem smo se najdlje zadržali. Sicer pa je primerjava ELAN — TOMOS zelo težka, saj so delovni pogoji v Tomos neprimerno težji kot pri nas. Od hrupa, do plinov, da kar ščemi v oči, do tega, da si delavci, razen na zelo umazanih delih, zaščitna sredstva kupujejo sami. Tudi lakiranje ohišij se izvaja v izredno težkih delovnih pogojih, saj delavec lakira v hermetično zaprti obleki pred vodno zaveso. Nekaj mest je celo takih, kjer se lahko dela samo omejeno delovno dobo. Čeprav so izgotovljena motorna kolesa zložena v vrsti na pogled zelo lepa, pa smo

videli, da pot do njih še zdaleč ni lahka. Po ogledu tovarne nas je voznik avtobusa odpeljal na kosilo v staro domačo gostilno, kjer se je ob domači hrani in vinu razgovoril tudi največji molčecnež. Izven programa je amaterski pridelovalec sadja Zalokar nakupil v bližini gostilne sadike kivija in na ta račun dobil pod nos nekaj prav pikrih.

Pot nazaj nas je vodila mimo Lipice, kjer pa smo bili na žalost prepozni in si nismo mogli več ogledati programa dresiranih konj.

Že nekoliko utrujeni, vendar zelo zadovoljni z izletom smo se srečno vrnili pred tovarno.

Milan Debeljak

Gasilska tekmovanja v letu 1989

V letošnjem letu je bilo zelo veliko gasilskih tekmovanj, petih pa smo se udeležili tudi gasilci Elana.

Najprej je bilo 11. 6. 1989 na Bledu tekmovanje za pokal Matevža Haceta. Discipline: trodelni napad, mokra izvedba ter vaja raznoterosti. Tega tekmovanja smo se udeležili z eno moško ekipo, ki je dosegla drugo mesto. Obenem je bilo to tekmovanje izbirno za področno tekmovanje.

Naslednje tekmovanje je bilo 18. 6. 1989, za pokal šaleške doline. Tega tekmovanja smo se udeležili z dvema moškima ekipama ter eno žensko ekipo, ženska ekipa je zaradi neizkušenosti pomlajene ekipe zasedla zadnje mesto. Moški ekipi pa sta med 70. ekipami zasedli 12., oziroma 18. mesto.

Takoj naslednji teden, 25. 6. 1989, je bilo tekmova-

nje v Loki pri Mengšu za pokal Mengša. Tekmovanja smo se udeležili z dvema moškima in eno žensko ekipo. Samo tekmovanje je motil močan dež, oziroma nalivi tako da je bila realnost uvrstitev vprašljiva. Vendar so naše članice dosegle drugo mesto, II. moška ekipa je dosegla 8. mesto. Žal pa je bila I. moška ekipa diskvalificirana zaradi smole ter želje po čimboljši uvrstitvi.

27. 8. 1989 pa je bilo na Bledu občinsko tekmovanje za pokal občine Radovljica. Na tekmovanju smo sodelovali s tremi ekipami, dvema moškima in eno žensko. Na tem tekmovanju so članice dosegle 2. mesto, II. moška ekipa je dosegla 3., I. moška ekipa pa 6. mesto.

V mesecu oktobru — mesecu varstva pred požari pa so se članice udeležile 3. srečanja članic Gorenjske zve-

že 21. 10. 1989 v Kranju. Tekmovanje je potekalo v času, ko kranjsko gasilstvo slovi 110 let delovanja, kakor tudi 30 let delovanja gasilsko reševalne službe Kranj. V okviru srečanja članic pa je prireditelj pripravil tudi tekmovanje v spretnostni izdelavi vozlov ter navezi orodja.

Naše članice so dosegle 6. mesto, z malo več sreče pa se lahko uvrstile še bolje.

Vsem članicam ter članom IGD Elan naj se zahvalim za odreknanja ob prostih dnevih in urah. Vsi ti uspehi naj jim bodo v spodbudo za nadaljnje delo v gasilskih vrstah.

Slavko Langus

Obisk delavcev firme Glaser Dirks ob 10-letnici sodelovanja z Elanom

Zahvala

Vsem sodelavkam in sodelavcem polizdelka smuči se najlepše zahvaljujem za darilo in pozornost ob odhodu v pokoj. Obenem se zahvaljujem Viku Hrovatu za spominsko kaseto in Janezu Hrovatu za popestritev poslovnega srečanja.

Vsem skupaj pa želim veliko zdravja in delovnih uspehov.

Janez ŠMIT

Vsem sodelavcem iz vzdrževanja se zahvaljujem za darilo in lepe želje ob odhodu v pokoj in jim želim veliko delovnih uspehov.

Anton VERHUNC

Elanova ženska desetina med gasilskim tekmovanjem

Dragi sodelavec Jernej

naše slovo od tebe. Še pred-
včeraj si bil med nami, pri
svojem delu, vedno dobrovol-
ljen in ustrezljiv, danes pa
nas za vedno zapuščáš.

Začuden in presenečeni,
ko si omahnil, smo sodelavci
priskočili pripravljeni, da
pomagamo, a bilo je zaman.
Nemi in žalostni obrazi so se
spraševali: »Ali je to mogo-
če?« Odšel si med nami, pri
delu, ki si ga toliko let ves-
tno in zavzeto opravljal.
Kot te bo pogrešala tvoja
družina, te bomo pogrešali
tudi sodelavci in prijatelji.

Te besede te ne morejo po-
vrniti med nas, ne moreš jih
več slišati, vendar, dragi Jer-
nej, hvala ti za tvoj trud in
prispevek Elanu — nam
vsem, hvala ti za vedrino, ki
si jo vnašal med nas.

Počivaj v miru, vsem tvo-
jim pa ob boleči izgubi
iskreno sožalje.

Sodelavci

Neizprosna so pota usode,
ki krojijo naše vsakdanje
poti in dejanja. Neusmiljeno
je določen na tej poti vsake-
mu od nas čas slovesa.

Vsako slovo je težko, še te-
žje pa je tisto, ki pride izne-
nada, nepričakovano in za
vedno. Tako težko je danes

Dragi Franc Ribnikar

vornih delovnih mest pri vo-
denju naše tovarne.

Tvoje delo v Elanu pa ni
bilo samo na strokovnem po-
dročju, aktivno si se udeje-
stvoval tudi pri delu samo-
upravljanja in sindikata, saj
si bil vrsto let član izvršnega
odбора in delavskega sveta.

Poleg opisanega dela pa je
bil tvoj izredni doprinos tudi
pri razvoju gasilske organi-
zacije v Elanu. Bil si
ustanovni član gasilskega
društva leta 1950 in kasneje
še 4 leta predsednik društva.
Strokovno znanje iz gasil-
stva si vedno prenašal več
kot 15 let na mlajše genera-
cije tudi kot poveljnik gasil-
skega društva.

Dragi Franci, vrste starih
sodelavcev Elana se vedno
bolj redčijo, tako je prišel
danes trenutek, ko se
poslavljam tudi od tebe.

Še enkrat se ti v imenu ko-
lektiva Elana, gasilcev in
vseh, ki smo te imeli radi,
zahvaljujemo za vse, kar si
naredil za razvoj našega Ela-
na, kakršnega imamo danes.

Nič drugega ne moremo
več storiti zate kot izreči be-
sede: počivaj v miru, tvojim
svojcem pa izrekamo iskren-
no sožalje.

Sodelavci Elana

V tem čudovitem jesen-
skem dnevu, ko so vrhovi go-
ra, ki si jih tako ljubil, še
vedno v soncu, se za vedno
poslavljam od tebe.

Tvoja življenjska pot je te-
sno povezana z razvojem
Elana, saj si bil eden od pr-
vih mož, ki so pričeli graditi
to, kar danes imamo.

Dragi Franci, več kot
30 let si bil zvest Elanu, do-
kler leta 1981 nisi odšel v za-
služeni pokoj, toda bolezen
te je mnogo prezgodaj polo-
žila k večnemu počitku.

Bil si strokovnjak za svoje
delo, vesten in pošten. Te
tvoje vrline so te hitro ripe-
ljale kot KV kolarja do odgo-

Zahvale

Ob prerani in nepričako-
vani izgubi dragega moža,
očeta in ata

Ob boleči izgubi dragega
očeta

BRATKOVIČ JERNEJA

se sindikatu in sodelavcem
polizdelka iskreno zahvalju-
jemo za podarjeno cvetje,
denarno pomoč, izrečena
sožalja, govorniku pa za po-
slovilne besede ob odprtem
grubu.

Posebna zahvala vsem in
vsakomur posebej, ki mu je
v zadnjih trenutkih nudil
pomoč in stal ob strani.

žalujoči vsi njegovi

Ob boleči izgubi drage
mame

ANE VOLK

se sodelavkam in sodelav-
cem iz razreza lesa zahvalju-
jem za izrečeno sožalje in
podarjeno cvetje.

sin Tone z družino

Ob boleči izgubi drage
mame

MARIJE LAVRIČ

se vsem sodelavcem zahva-
lujem za izrečena sožalja in
denarno pomoč namesto
venca na grobu.

žalujoči sin Karl z družino

Ob nenadni smrti dragega
očeta

NAHTIGAL IVANA st.

se vsem sodelavkam in sode-
lavcem proizvodnje jadral-
nih letal zahvaljujem za de-
narno pomoč in izrečena so-
žalja.

sin Zdravko Nahtigal

FRANCA RIBNIKARJA

se vsem sodelavkam in sode-
lavcem lakirnice smučí za-
hvaljujem za izrečena soža-
lja, za obisk na domu, za de-
narno pomoč ter spremstvo
na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala kolektivu
Elana za darovani venec, ga-
silcem Elana za denarno po-
moč ter govorniku za poslo-
vilne besede ob odprtem gro-
bu.

žalujoča hčerka
Mirjam z družino

Ob boleči izgubi dragega
brata

PIŠKUR SILVOTA

se zahvaljujem sodelavcem
iz priprave elementov in si-
totiska za podarjeni venec in
denarno pomoč.

žalujoča sestra
Pristavec Rezka

Ob težki izgubi dragega
očeta

IGNACA GLAVIČA

se zahvaljujem sodelavcem
kontrolne kvalitete za izreče-
na sožalja, denarno pomoč
ter spremstvo na njegovi
zadnji poti.

žalujoča hčerka Marija
z družino

Upokojitve

LEGAT Rozalija, športno orodje, starostna upokojitev
— 10. 10. 1989

ISKRA Stanko, smučí, predčasna starostna upokojitev
— 16. 10. 1989

BALOH Franc, kontrola kvalitete, starostna upokojitev
— 10. 01. 1990

PALAVEŠTRIČ Milena, marketing, starostna upokoji-
tev — 10. 01. 1990

Vsem želimo obilo zdravja in še dolgega življenja.

Iz časopisja . . .

Iz intervjuja z Goranom
Miličem, urednikom TV Beo-
grad v zagrebškem Student-
skom listu:

»Jugoslavija bo živela z
Miloševićem in brez Miloše-
vića, z Vlasijem in brez Vla-
sija, s Kučanom in brez Ku-
čana . . .

Vendar pa bo Jugoslavija
teško preživela brez proiz-
vodnje, ki bi se uveljavila v
svetu. Za zdaj imamo samo
en svetovni izdelek, to so
Elanove smučí. Vsekakor ze-
lo malo za državo s 23 mili-
joni prebivalcev in več kot
štirideset let socializma.«

MILIJARDA LJUDI SI JE OGLEDALA 25 TEKMOVANJ V SMUČARSKIH SKOKIH

99 televizijskih postaj po vsem svetu je prenašalo tekmovanja za svetovni pokal in svetovno prvenstvo

Pretekla sezona je bila pravzaprav poletje pozimi. Vreme je organizatorjem zagrenilo marsikatero uro. Zato naj se najprej zahvalim organizatorjem tekmovanj v smučarskih skokih za svetovni pokal za njihovo prizadevanje in delo in jim istočasno čestitam za uspešno organizacijo.

Javnost je z velikim zanimanjem spremljala tekmovanja za svetovni pokal 1988/89. 99 televizijskih postaj je v 67 prenosih v živo predstavilo svojim gledalcem dogajanja na smučarskih skakalnicah. Skupno je milijarda ljudi ob televizorjih (z vključno svetovnim prvenstvom v Lahtiju) spremljala tekmovanja v smučarskih skokih. K temu je treba prišteti še številne gledalce, ki so se zbrali ob skakalnicah. Boljšega spričevala si ta športna zvrst skoro ne more predstavljati. Na kratko: »Smučarski skoki živijo.«

Vrnimo se malo k statistiki: 68 skakalcev iz 17 držav si je priborilo točke svetovnega pokala. Skupno so na tekmovanjih za svetovni pokal registrirali 2.705 skokov. Na 20 tekmovanjih je bilo 10 zmagovalcev: Boklöv (Šved-

ska) 5, Weissflog (NDR) 5, po dvakrat so zmagali Thoma (ZRN), Fidjestøl (Norveška), Nykänen (Finska), Laakonen in Opaas pa po enkrat. Tekmovanje v Liberecu se je končalo nenavadno. Ploc in Kjörum sta po točkah dosegla oba prvo mesto, tudi Českoslovaška je slavila zmago.

Pretekla zima je pokazala, da so udeleženci v svetovnem pokalu zelo različni, da pa je pri vrhu kaj malo sprememb. Tisti tekmovalci, ki so se ob težkih pogojih najbolje znašli, in tisti, katerim ne manjka rutine, so le stežka premagljivi. Razveseljivo je dejstvo, da so Italijani vedno boljši, medtem ko so Jugoslovani razočarali.

Čeprav je bil Boklöv že precej pred koncem svetovnega pokala znan kot zmagovalec, je bilo tekmovanje vseeno zelo zanimivo. Zlasti pri pokalu narodov je odločitev padla zadnji trenutek. Norveško zmago so stalno ogrožali Finci. Šele zadnji skok v Planici je dal prednost Avstriji v boju za tretje mesto. ZRN je ostalo četrto mesto.

Še nekaj besed o smučarskih poletih v Harrahowu. Škoda, da se jih je udeležilo le 46 letalcev in 12 držav. Z malo izjemami so tu tekmovali le skakalci druge in tretje garniture. Zaradi močnega vetra je bilo treba odpovedati sobotno tekmovanje. Tako se je število neizvedenih tekmovanj za svetovni pokal povišalo na tri (zaradi nenavadnih vremenskih razmer tudi niso mogli skakati v Baerumu in Falunu).

V nedeljo pa se je pokazalo, da letalnica ni več tako nevarna kot je bila preje. To je sporočil tudi že prej Heini Gasser iz Švice.

Nato je kot drugi tehnični delegat FIS ugotovil: let je v

začetni fazi enak onemu v Planici. Vsekakor pa so ugotovili še nekaj: potrebna je še majhna korektura, ki pa nima velikega pomena.

Pohvala velja strokovni žiriji in tehničnim delegatom. Delali so odlično in storili so tudi prav, da so sobotno tekmovanje in trening odpovedali.

Osrednja tema pretekle sezone je bilo ocenjevanje skakalnega stila Jana Boklöva. Osebnostno menim, da obstajajo pravila, ki se zaradi Boklöva ne morejo spreminjati. Jasno pa je tudi, da sodnik za skoke lahko zniža število točk le takrat, kadar vidi napake in ne kadar o njih sliši.

Raven sodnikov za skoke je vidno boljša, tako kot tudi stil skakalcev (vedno bolj osvajajo telemark). Toda naj mi bo vseeno dovoljena kritika. Sodniki dajejo prenizke ocene. Povprečna vrednost 17 točk v pretekli sezoni je v primerjavi z dosežki vsekakor prenizka.

Slejkoprej predstavlja problem merjenje daljav. To je treba spremeniti. V ta namen pa je treba merilce daljav še bolje izobraziti. V NDR tečejo tačas testiranja z video kamerami, vendar sistem še ni zrel za uporabo na tekmovanjih.

Téma, ki se vedno znova pojavlja, je problem omejenega števila tekmovalcev. Vodstvu FIS so letos spet predložili omejitve števila štartov, pri čemer trenerji predlagajo kvalifikacijo in 80 udeležencev.

Nilo Halonen

Nilo Halonen, nekdanji skakalec v svetovni eliti, je od leta 1988 pri FIS koordinator za skoke. Leta 1960 je Finec v Squaw Valleyu osvojil srebrno medaljo na olimpijskih igrah in se uvrstil takoj za Helmutom Recknaglom. Dve leti kasneje je bil Halonen tretji na svetovnem prvenstvu v Zakopanah. Poleg številnih drugih uspehov velja omeniti njegovo zmago 1966 v Lahtiju. Med 1958 in 1968 je pripadal finski reprezentanci. Rojen je bil 25. decembra 1940 in živi s svojo družino v Kuovali.

Koledar smučarskih tekmovanj za svetovne pokale v sezoni 1989-90

Nordijska kombinacija

16-17/12	St Moritz (SUI)
29-30/12	Oberwiesenthal (DDR)
6-7/1	Schonach (BRD)
13-14/1	Täsch och Zermatt (SUI), sprint
20-21/1	Murau (AUT)
10-11/2	Kavgolovo (SOV)
13/2	Moskva (SOV), sprint
16-18/2	Strbske Pleso (TCH)
24-25/2	Val di Fiemme (ITA), štafeta 3 x 10 km
2-4/3	Lahtis (FIN)
9-11/3	Falun (SWE)
15-18/3	Holmenkollen (NOR)

Akrobatsko smučanje

6-8/12	Tignes (FRA)
15-17/12	La Plagne (FRA)
20-21/12	Zermatt (SUI) (?)
5-7/1	Mt. Gabriel (CAN)
12-14/1	Lake Placid (USA)
19-21/1	Breckenridge (USA)
26-28/1	Calgary alt. Blackcomb (CAN)
8-11/2	Listel (JPN)
16-18/2	Izuna Kogen (JPN)
23-25/2	Leningrad (SOV)
2-4/3	(?)
9-11/3	Oberjoch (BRD)
15-17/3	La Clusaz (FRA)

Koledar smučarskih tekmovanj za svetovne pokale v sezoni 1989-90

Alpske discipline

Moški		Smuk	Slalom	Veleslalom	Super-G	Komb.	Par
11-12/8	Thredbo (AUS)		x	x			
24-26/11	Park City (USA)		x	x			
29/11	Waterville Valley (USA)			x			
2-3/12	Mount St Anne (CAN)		x	x			
9-10/12	Val d'Isere (FRA)	x			x		
12/12	Sestriere (ITA)				x		
16/12	Val Gardena (ITA)	x					
17/12	Madonna di C. (ITA)		x				
21/12	Saalbach (AUT)	x					
6-7/1	Kranjska Gora (JUG)		x	x			
13-14/1	Garmisch-P. (BRD)	x	x			x	
20-21/1	Kitzbühel (AUT)	x	x			x	
23/1	Adelboden (SUI)			x			
27-28/1	Wengen (SUI)	x			x		
3-4/2	Chamonix/Megeve (FRA)	x			x		
6/2	Courmayeur (ITA)				x		
11/2	Laax (SUI)	x					
3-4/3	Jasna (TCH)		x	x			
8/3	Geilo (NOR)		x				
10/3	Hemsedal (NOR)				x		
12/3	Sälen (SWE)		x				
17-18/3	Åre (SWE)	x					x
		9	10	7	6	2	1

Ženske		Smuk	Slalom	Veleslalom	Super-G	Komb.	Par
10-11/8	Las Lenas (ARG)	x			x		
23-25/11	Park City (USA)		x	x			
2-3/12	Vail (USA)			x	x		
9-10/12	Steamboat Springs (USA)	x	x			x	
16-17/12	Panorama (CAN)	xx					
6-7/1	Piancavallo (ITA)		x	x			
13-14/1	Haus im Ennstal (AUT)	x	x			x	
16/1	Kitzbühel (AUT)				x		
20-21/1	Maribor (JUG)		x	x			
26/1	Pfronten (BRD)	x					
27/1	Lenggries (BRD)				x		
28/1	Berchtesgaden (BRD)			x			
3-4/2	Brigels (SUI)	x		x			
10-11/2	Meribel (FRA)	x			x		
3-4/3	Candachu (SPA)		x	x			
10-11/3	Stranda (NOR)	x	x				
13/3	Vemdalen (SWE)		x				
14/3	Klövsjö (SWE)			x			
15-18/3	Åre (SWE)				x		x
		9	8	8	6	2	1

Rezultati prvih letošnjih tekmovanj moških za svetovni pokal v alpskih disciplinah:

Thredbo (Avstralija)
Slalom (12. 8. 1989)
1. Bittner (BRD)
2. Furueth (NOR)
3. Gstrein (A)

Veleslalom (11. 8. 1989)

1. Eriksson (SWE)
2. Furueth (NOR)
3. Mader (A)
7. Gaidet (FRA)
9. Bittner (BRD)
10. Stuffer (BDR)

Matti Nykänen

Skoki

2-3/12	Thunder Bay (CAN)	70 m + 90 m
9-10/12	Lake Placid (USA)	70 m + 90 m
16-17/12	Sapporo (JPN)	70 m + 90 m
30/12	Oberstdorf (BRD)	90 m
1/1	Garmisch-Partenkirchen (BRD)	90 m
4/1	Innsbruck (AUT)	90 m
6/1	Bischofshofen (AUT)	90 m
12/1	Harrachov (TCH)	90 m
14/1	Liberec (TCH)	90 m
20/1	Zakopane (POL)	90 m
7-11/2	St Moritz/Gstaad/Engelberg (SUI)	70 m + 90 m
16-18/2	Val di Fiemme (ITA)	70 m + 90 m
2-4/3	Lahtis (FIN)	70 m + 90 m
7/3	Örnsköldsvik (SWE)	70 m
11/3	Falun (SWE)	90 m
15/3	Bärum (NOR)	90 m
18/3	Holmenkollen (NOR)	90 m
24-25/3	Planica (JUG)	70 m + 90 m

Teki

Moški

9-10/12	Salt Lake City (USA)	15 km (K), 4 x 10 km (K/F)
16-17/12	Calgary (CAN)	15 km (F), 50 km (K)
13-14/1	Moskva (SOV)	30 km (F)
20-21/1	Novo Mesto (TCH)	15 km (K), 4 x 10 km (F)
17-18/2	Le Brassus (SUI)	15 km (F), 4 x 10 km (K/F)
21-22/2	Val di Fiemme (ITA)	30 km (K), 4 x 10 km (K/F)
25/2	Reit im Winkl (BRD)	30 km (F)
2-4/3	Lahtis (FIN)	15 km (F + K)
9-11/3	Falun (SWE)	30 km (K), 4 x 10 km (K/F)
15-18/3	Holmenkollen (NOR)	50 km (F), 4 x 10 km (K)

Ženske

9-10/12	Salt Lake City (SA)	5 km (K), 15 km (F)
15-17/12	Thunder Bay (CAN)	15 km (K), 4 x 5 km (K/F)
4-7/1	Klingenthal (DDR)	30 km (F), 4 x 5 km (K/F)
13-14/1	Moskva (SOV)	15 km (K), 4 x 5 km (F)
17-18/2	Le Brassus (SUI)	15 km (F)
21-22/2	Val di Fiemme (ITA)	10 km (F), 4 x 5 km (K/F)
25/2	Bohinj (JUG)	30 km (K)
2-4/3	Lahtis (FIN)	5 km (F), 4 x 5 km (K)
9-11/3	Falun (SWE)	10 km (K), 4 x 5 km (K/F)
15-18/3	Holmenkollen (NOR)	10 km (F + K)

Armin Bittner — zmaga v prvem slalomu nove sezone v Thredboju (Avstralija)

UREDNIŠKI ODBOR:

Jošt Tone (odgovorni urednik), Golias Janez, Stare Tone, Urbanc Janez, Valenčič Valter, Bulovec Franc, Jan Igor, Peternel Irena, Ažman Tristan, Petriček Peter, Rupar Marija (lektor).

Smučina šteje med proizvode 7. točke 1. odst. 36. člena Zakona o obdavčenju proizvodov v prometu za katera se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov. (Mnenje republiškega sekretariata za prosveto in kulturo SR Slovenije št. 421-7-72); naklada 2000 izvodov. Tisk: Gorenjski tisk, Kranj